

פרוטוקול ישיבת מליאת המועצה ה-9 מן המניין לשנת 2025
שהתקיימה ביום שלישי, ט' באלול התשפ"ה, 2/9/2025

משתתפים:

חברי מועצה:

מראש המועצה	מר אלעד ארזי
חברת מועצה	ד"ר לורן אבישר-אביטן
חבר מועצה	מר צחי אוזן
חברת מועצה	גבי מרים אלגרבל
חברת מועצה	גבי ברוריה אליעז
חברת מועצה	גבי מירית בן אשר
חברת מועצה	ד"ר ענבר כהן
חבר מועצה	פרופ' עופר לוי
חבר מועצה יוצא	מר יוסף ניסן
חבר מועצה נכנס	מר יוסף ניר

סגל:

- מנכ"לית המועצה	גבי שירי בן שחר
- יועצת משפטית	עו"ד מיכל זלכה
- מבקר המועצה	מר שמואל לביא
- מנהלת מתנ"ס	גבי יעל חמאוי
- גזברית	גבי ימית לוי
- מנהלת מחלקת חינוך	גבי זהבה הראל

על סדר היום :

1. אישור פרוטוקול ישיבה מן המניין 8-2025
2. אישור פרוטוקולים החלטות מועצה באמצעות וואטסאפ מיום 14.8.25 ומיום 20.8.25
3. דיווח ראש מועצה
4. פרידה מיוסי ניסן
5. השבעה ליוסי ניר
6. עדכון תב"רים
 - 6.1. הגדלת תב"ר 373 מדרכות ב-40,000 ש"ח במימון קרן לעבודות פיתוח תקציב מקורי 500,000 ש"ח ק.ע.פ. לאחר הגדלה, התקציב יעודכן ל-540,000 ₪
 - 6.2. פתיחת תב"ר 455 - סימון כבישים והתקני בטיחות 2024 על סך 86,281 ש"ח. 60,397 ש"ח מימון משרד התחבורה ו-25,884 ש"ח מימון קרן לעבודות פיתוח
7. מגרשי פאדל
8. בקרה חציונית לתקציב – עדכון מליאה
9. מינויים לוועדות עם צאתו של יוסי ניסן
10. סיכום שנת חינוך וחזון לשנה הבאה

פרוטוקול

אלעד ארזי: טוב, חברים. יאללה, התחלנו. התחלנו. טוב, אז- שבוע טוב לכולם. אני פותח את ישיבת המועצה לחודש ספטמבר.

1. אישור פרוטוקול ישיבה מן המניין 8-2025

אלעד ארזי: נתחיל קודם כל מאישור פרוטוקול ישיבה מן המניין של אוגוסט 2025. מי בעד? כולם בעד.

יוסי ניר: למען הפרוטוקול, אני לא הייתי אז אני לא יכול לאשר.

אלעד ארזי: אתה עוד לא הושבעת, אתה עוד לא חבר מועצה.

יוסי ניר: לא, אז אני לא יכול לאשר את הפרוטוקול הקודם.

אלעד ארזי: אתה גם עוד לא חבר מועצה, יוסי.

יוסי ניר: אה.

אלעד ארזי: תכף נגיע אליך, אל תדאג.

החלטה: המליאה מאשרת פה אחד את פרוטוקול הישיבה מן המניין 8-2025.

2. אישור פרוטוקולים החלטות מועצה באמצעות וואטסאפ מיום 14.8.25 ומיום 20.8.25

אלעד ארזי: אישור פרוטוקול החלטות מועצה באמצעות וואטסאפ מיום ה-14 באוגוסט ומיום ה-20 באוגוסט.

מירית בן אשר: הצבעי?

אלעד ארזי: כן. כולם בעד? כולם מאשרים? כולם מאשרים.

החלטה: המליאה מאשרת פה אחד את פרוטוקולים החלטות המועצה באמצעות וואטסאפ מיום 14.8.25

ומיום 20.8.25.

3. דיווח ראש מועצה

אלעד ארזי: טוב, דיווח ראש מועצה. טוב, אז קודם כל אנחנו בימים חגיגיים של פתיחת שנת לימודים בכול המסגרות. ויחד עם התחושה החגיגית והמרגשת, אנחנו לא שוכחים שיש חוסר גדול, כאב גדול, ושבר גדול.

נוצר על ידי **SUMIT**.

יש לנו אחים ואחיות רחוקים ואנו מצפים יום-יום לשובם, ואנחנו לא שלמים עד שכולם חוזרים. טוב, הסתיימו ההכנות של למעלה מחודשיים שעשו בשיפוצים, בבטיחות, בהצטיידות ובאבזור, וכמובן גם בחשיבה על מעוף ותוכן. נפגשתי עם כל צוותי החינוך. השנה החלטנו להשקיע בהון האנושי, במחנכים שלנו, והצגנו לצוותים מגוון דרכים להוקרה והעצמה בישיבה בבית הספר, כמו פינות קפה, תקציב הצטיידות, ועוד. אתמול נפתחו בשמחה מסגרות הגיל הרך גם, כמובן, וסיירנו בגנים, בבית הספר, באשל. פגשנו את הצוותים החינוכיים. אני חייב לומר שהייתה התרגשות גדולה, גם של הצוותים, גם של ההורים, גם של הילדים. כמובן, גם שלנו. זה באמת היה מאוד-מאוד משמח. וגם פתחנו את שנת החוגים בשמחה, עם מגוון גדול של חוגים חדשים ומעניינים. בהמשך אנחנו, זהבה ויעל יפרטו לנו קצת על השנה שעברה לנו בנושא החינוך, וקצת-

* מר יוסי ניסן וגב' ברוריה אליעז מצטרפים לדיון.

יוסי ניסן: היי, ערב טוב.

לורן אבישר-אביטן: ערב טוב.

אלעד ארזי: וקצת על השנה הקרובה. השנה בחרנו לכוון את כל מערכת החינוך היישובית לעסוק בערכים מרכזיים- של ערבות הדדית, שותפות, ואחריות. חינוך אמיתי, המשמעות שלו להבין שאנחנו חלק ממשוה גדול. משפחה, קהילה, עם- עם, מדינה, ואפילו עולם שלם. טוב, סיימנו קיץ מדהים ובו הופעות גדולות לכל הגילאים. מני ממטרה, סטיק, קווין רובין, היהודים, ועוד המון פעילות קהילתיות ויפות. תודה לצוותים, תודה למתני"ס, על המאמץ, על היצירתיות. באמת קיץ יוצא מן הכלל. הדגש השנה היה בעיקר בנוער ובנעורים. מתחם הזוליתא שהיה פתוח כמעט חודש והיווה מקום להתכנסות ופנאי. סדנאות, נסיעות, פעילויות, ועוד. הקדשנו גם ערב לפעילויות מיוחדות למשפחות המילואים, בהוקרה על תרומתן המתמשכת, על העמידה והנשיאה בעול בשביל כולם.

מרים אלגרבל: צריך היה להוסיף גם את הסבתות.

אלעד ארזי: היה צריך להוסיף את הסבתות?

יעל תמאוי: זה עכשיו, עכשיו הסבתות נושמות, לא?

מרים אלגרבל: מגויסות, סופר מגויסות.

אלעד ארזי: עכשיו יש להן זמן.

יעל תמאוי: עכשיו הסבתות.

אלעד ארזי: אז עכשיו אנחנו נשקיע בהן על כל ה-

מרים אלגרבל: עכשיו אני יוצאת לחופש.

יעל חמאוי: תעקצי אותם בחגים, את תראי.

אלעד ארזי: השבוע עלתה, בשעה טובה, חוברת השיווק למילואימניקים ביישוב, 254 יחידות לאנשי המילואים. אנחנו מקווים שהשיווק הזה יצליח ויביא לפה משפחות ערכיות, ציוניות, ליישוב שלנו, ויחזק את הקהילה שלנו. היום הייתה פרידה בעידן הנגב, נפרדנו מהמנכ"ל, מעימאד, בנוכחות כל ראשי המועצות, ראש העיר רהט. הייתה פרידה יפה. צריך תמיד לזכור שעידן הנגב בעצם מהווה גשר מיוחד בין האוכלוסייה היהודית לבדואית, וגם גשר מוצלח, שמביא פירות לשלושת הרשויות. בנוסף, לפני מספר ימים היה פה מפקד מחוז דרום של פיקוד העורף, אשר בנישתי, ואנחנו מתכננים תרגיל גדול פנים-רשותי, יישובי, לראות שאנחנו ממשיכים במוכנות הגבוהה לכל נושא החירום. אנחנו נתמקד בעיקר, באמת, באירוע של טיל שנופל ביישוב, ובאירועי טבע כאלה ואחרים, רעידות אדמה, וכו'. היה החודש גם את טקס הרשות הממחזרת, קיבלנו מקום ראשון ברשויות המקומיות של 2024. היה את הביקור של השר לביטחון לאומי, שאנחנו גם מקווים שאנחנו נקבל בשורה בזמן הקרוב, השר הבטיח השקעה של מיליוני שקלים בביטחון היישובי במהלך 2026. ואני מדבר פה על מיליונים, אני כרגע לא רוצה לנקוב במספר כי זה עוד יכול להשתנות, אבל מדובר על סכום גדול שיוציא אותנו פה לפרויקטים גדולים בתחום הטכנולוגיה, וכניסות, ואולי גידור, אנחנו נעלה את זה גם פה לחשיבה, וכמובן גם בפורום הביטחון. פתחנו גם בטקס מרגש לכבוד השיטור, עם 3 שוטרים שכבר מוצבים פה באופן מלא. אתמול ראינו אותם בכל מוסדות החינוך, אנחנו שמחים בהם מאוד. הייתה מסיבת סיום, עוד קודם לכן, של הוותיקים, בבית המייסדים, שכבר הספיקו לחזור מהחופשה לבית המייסדים. אלה בעיקר היו האירועים שלנו בחודש אוגוסט, וכמובן שנהנינו עם הילדים שהיו פה בחופשות ובנופשים. וגם, אנחנו עכשיו נעבור ככה, בשלב הבא, נעבור כבר שנייה לסעיף הבא.

4. פרידה מיוסי ניסן

אלעד ארזי: וגם החודש עדכן אותנו מר יוסי ניסן שהוא מסיים את דרכו במועצה המקומית. אז במעבר חד, איפה ה-, מה זה? הכנו 2, וזה, ועוגה, איפה-

שירי בן שחר: הנה, הנה, הם פה.

אלעד ארזי: אז יוסי. אז אני רוצה לומר לך תודה, בסדר? על, על כמה? 20 שנה?

יוסי ניסן: 22.

אלעד ארזי: 22 שנה, של עשייה ציבורית ענפה, מה שנקרא, גם כחבר מועצה וגם כראש מועצה, ועוד פעם כחבר מועצה. אני חושב שהיישוב, כתבתי לך את זה וגם אמרתי לך את זה, שהיישוב חייב לך תודה גדולה על השנים האלה, ועל ההשקעה שלך, באמת, הגדולה ביישוב, אני חושב שיש לך זכויות רבות במה שהיישוב הזה הוא היום. אז ככה, בוא, הכנו לך פה איזה שי קטן.

יוסי ניסן: תודה, תודה.

אלעד ארזי: מגן הוקרה. אז זה, "ליוסי ניסן, בהוקרה ובהערכה לתרומתך ועשייתך הציבורית רבת השנים במועצה המקומית להבנים". אז יוסי, תודה בשם כולם.

יוסי ניסן: תודה, תודה רבה.

מרים אלגרבלוי: רגע, תנו לי לצלם אותכם.

** מדברים ביחד.*

לורן אבישר-אביטן: אה.

אלעד ארזי: יש פה,

לורן אבישר-אביטן: רגע, אז אני אבוא לשם.

אלעד ארזי: יוסי, גם עוגה, אני לא יודע אם אתה רוצה לפתוח אותה עכשיו או לקחת אתה הביתה.

לורן אבישר-אביטן: וואו.

אלעד ארזי: זו החלטה שלך.

יוסי ניסן: אני אספר מה זה מזכיר לי.

אלעד ארזי: אז אם תרצו, עכשיו או בהמשך, או זה כבר של יוסי.

יוסי ניסן: לא, בטח שלכולם, מה זה?

אלעד ארזי: אז כן, אז אולי, ברוריה, נראה לי את יודעת לחתוך עוגות טוב, לא?

יוסי ניסן: תודה, תודה.

ברוריה אליעז: אני יודעת לחתוך,

** מדברים ביחד.*

אלעד ארזי: כמובן, כל מי שרוצה לברך ולומר מילה. זה בהחלט הזמן. ברוריה, אז-

ברוריה אליעז: אני רוצה לנצל. מישהו רוצה לפניי? להגיד?

אלעד ארזי: לא, אבל אולי תתני לו את זה, לא, או שלא, או שלא, בסדר.

ברוריה אליעז: אני בטוחה שאני אומרת את זה גם בשם הסיעה, לא רק בשמי, שמגיעה ליוסי תודה גדולה על המסירות שלו למען היישוב. זה לא מובן מאליו שאדם מתנדב למען יישובו 22 שנה, אני כוללת את שנות השכר שהוא קיבל כראש עיר, ואתה אחר כך תעיד על זה, במרוצת השנים, שזה יותר קשה מהתנדבות, השנים האלה. ובאמת, ההתמדה הזאת ראוייה לציון ולהערכה, כל התקופה הממושכת הזאת. אני חושבת גם שלא מספיק ניתנה תשומת הלב, נאמר, שינויים ומעשים שנעשו בתקופה של הקדנציה של יוסי. ייתכן, אתם יודעים, במרוצת השנים לומדים. אני לומדת עכשיו מאלעד. אני לומדת ממנו מה שפעם לימדו אותי בעבר הרחוק ובמשך השנים של הפנסיה קצת שכחתי. אתה עושה? תפרסם. אתה עושה? תגיד. אתה עושה- וזה נכון. אמרו את זה כל האנשים שחושבים על טובת העניין, שעניין שעושים בו הוא צריך לקבל תהודה, וצריכים להכיר בו, וזו לא בושה לציון את זה. ויש לי הרושם שזה, גם כסיעה, לא מספיק היינו טובים בזה. אבל, אבל, תמיד יש צדיק בדורו שיזכיר את הדברים, ואני סומכת על הצדיקים.

אלעד ארזי: תודה, ברוריה.

ברוריה אליעז: אז יוסי, באמת,

יוסי ניסן: תודה.

ברוריה אליעז: לעבוד איתך זה היה מעבר לעשייה. גם בדרך כלל נעים. לא תמיד הסכמנו, אבל גם אי-ההסכמה נפתרה באופן חברי. ולכל מי שעושה פעילות למען ציבור, אני מוקירה אותו מאוד. וכמי שהשתתפה לצידך, והשתתפנו, הסיעה לצידך בעשייה הזאת, אנחנו באמת מקרוב יודעים למה אנחנו מודים לך. אז תודה רבה.

יוסי ניסן: תודה.

אלעד ארזי: תודה, ברוריה.

לורן אבישר-אביטן: תודה.

אלעד ארזי: עוד מישהו?

עופר לוי: אני אשמח.

אלעד ארזי: עופר.

עופר לוי: אז אני גם זכיתי להיכנס לעולם הזה, להצטרף לפוליטיקה המקומית והמועצה. בזכות יוסי, אי-שם ב-2018, החלטתי, היה קשה לא להיות מעורב, כולם יצרו קשר, חוגי בית, ואיכשהו נוצר קשר שהלך

והתחזק ובסוף הוביל אותי גם להיות חבר מועצה. מה שאני יכול להגיד, יש כמה דברים אצל יוסי שתמיד הדהימו אותי. אם בהתחלה חשבתי שיש לו נחמדות יתר של פוליטיקאי, אז מהר מאוד גיליתי שזו נחמדות אמיתית. וסבלנות, ותמיד מסביר פנים. וזה לא משנה אם זה היה לפני הבחירות או זה היה אחרי הבחירות, אם זה מישוהו שבחר בו או מישוהו שלא בחר בו. ותמיד אהבה, ונועם הליכות, והמון-המון סבלנות ותשומת לב פה לתושבים, ואהבה של התושבים, שבאמת לא תלויה בדבר. ואני רואה את זה גם היום. אני רואה את זה גם היום, כמה סבלנות וכמה הקשר נשאר, ושברור שכבר אין בו אינטרס, אני רואה את זה שוב ושוב. דבר אחד שאני גם מהר מאוד החלטתי שאין סיכוי שאני ארצה אי-פעם, אולי גם בגלל זה יוסי הבין שאני, לא משנה, אי-פעם יכול לסכן אותו, להיכנס לתפקיד שהוא תובעני, הוא מפרך, והוא כפוי טובה. ודורש להיות עבודה של 24/7. וזו שליחות, שאם באמת לא עושים את זה, כמו שגם ראיתי אצל יוסי, באמת, ממקום של, מהלב, ומתוך אהבה ודאגה אמיתית, ורצון לתרום ליישוב, זה לא היה קורה. לפעמים אני, כשבאתי עם כל מיני רעיונות, הצעות, ל-, אולי נעשה איזה משהו, אני אמרתי לעצמי, 'בטח יוסי יגיד לי יעזוב, יש לי כל כך הרבה דברים על הראש'. והדהימה אותי שוב ושוב כמות האנרגיה הבלתי-נדלית, ואת ההתלהבות שלו כשאני מביא איזשהו רעיון, והוא 'יאללה, כמובן שנעשה!'. הוא מוצא זמן ומוצא מקום להכול. למרות העומס, למרות שזה ימים, לילות כימים. הקשב לכל תושב, הנגישות. אז, ללא ספק, יוסי אתה, עבורי אתה השראה, מהרבה בחינות, והייתה זכות עבורי גם להיות לצידיך, להיכנס גם קצת בעצמי לעולם הזה של הרשות המקומית ושירות הציבור. היישוב חייב לך הרבה. שוב, אני כרגע, יש מצב גם שאני אהיה בקרוב זקן הזה, חברי המועצה הפעילים. אז אני יודע מה זה,

ברוריה אליעז: אין לך סיכוי.

*** מדברים ביחד.**

עופר לוי: לא.

ברוריה אליעז: כל עוד אני חיה, אין לך סיכוי.

עופר לוי: לא, לא, אני אומר, קהל צדק.

*** מדברים ביחד.**

עופר לוי: סליחה, סליחה. כמובן, כמובן, יחד-

מירית בן אשר: תגיד הגברים, תגיד הגברים. גם לא.

עופר לוי: אמרתי החברים, ולכן. וגם לצד, כמובן, שותפתי פה, הגברת ברוריה. לא, לא, ברוריה, ברוריה-

יוסי ניסן: לא-אה, ברוריה? כן.

עופר לוי: כן, לא, זה, אז 15 שנה להיות חבר מועצה פעיל ולהמשיך לתרום, וגם עכשיו, אם הנסיבות לא היו מאלצות, אני יודע שיוסי היה נשאר, מתוך האהבה והדאגה שלו ליישוב. וראינו כולם, בבחירות הקודמות היו פה 4 מתמודדים על רשות המועצה, שהציעו הצהרות גדולות, והייתה פה את מערכת הבחירות 2018. והאם אחד מהם נשאר להמשיך לשרת את היישוב כחבר מועצה בלי שכר? זה לא קרה, ורובם גם, לא יותר מדי עניין אותם ברגע שלא, שוב, אני לא רוצה-

אלעד ארזי: עופר, עזוב אותך.

עופר לוי: כן, אני לא אכנס לזה. אבל אני חושב שזה אומר הרבה ש-, להבין גם כמה זה מתיש, כמה זה יכול להיות כפוי טובה. ולהעריך יותר את זה, את העובדה שיוסי היה פה גם מעבר לשנים כראש מועצה. 15 שנים, יותר, כבר 17 שנים כחבר מועצה בהתנדבות, מאוד פעיל ומאוד מעורב, ומאוד תורם, ואין ספק שתמשיך להיות מעורב ותורם גם היום.

יוסי ניסן: תודה, תודה.

אלעד ארזי: תודה, עופר.

לורן אבישר-אביטן: אני רוצה רק להגיד משהו קצר.

אלעד ארזי: יאללה, קצר לורן.

לורן אבישר-אביטן: אני אגיד משהו קצר, כן. אני אתחיל בזה שאמנם לא תמיד הסכמנו, אבל איכשהו זה תמיד נגמר בחיבוק בסוף. אפילו רבנו לפעמים וזה נגמר בחיבוק בסוף, וזה אחד הדברים שהכי אהבתי. אני רוצה להגיד לך תודה. לא משנה מה, אף אחד לא יכול לקחת לך את האכפתיות ליישוב, כמה שהיישוב חשוב לך, והאנשים ביישוב, ואני אישית מאוד-מאוד מעריכה את זה. אז תודה לך, והמון בהצלחה בהמשך.

יוסי ניסן: תודה.

אלעד ארזי: תודה.

מירית בן אשר: אני רוצה להגיד כמה מילים.

אלעד ארזי: ענבר.

מרים אלגרבלני: אני רוצה להגיד חצי משפט. אה, סליחה. כן.

מירית בן אשר: אני אהיה קצרה.

מרים אלגרבלני: אני עוד יותר קצרה.

מירית בן אשר: אני אקח את אחד הדברים שעופר אמר שאני באמת חושבת לגבי יוסי, והוא הסיבה שאני פה, שהוא איש האנשים. ואם הוא לא יושב בסלון, אצל חמתי בכלל, הוא בא להציע לי להצטרף לסיעה, זה הרגיש לי נכון, ואתה הסיבה שאני פה, ואני מאוד מעריכה את העשייה שלך בכל השנים, ואת האמת שלך, שאתה לוקח לכל מקום. כשיוסי עדכן שהוא לא ממשיך בסיעה מהסיבות שאנחנו יודעים, אז אמרתי לו 'אבל אתה הסיעה', זאת אומרת, לא הבנתי איך זה מסתדר ביחד. אז אנחנו נמשיך לפעול לפי הדרך שהתווינו לעצמנו בתחילת הדרך ואני מאחלת לך המון בהצלחה.

יוסי ניסן: תודה, תודה.

ברוריה אליעז: בהצלחה.

יוסי ניסן: תודה רבה.

מרים אלגרבל: אני באמת אגיד,

מירית בן אשר: ברוריה, זהו. זהו.

מרים אלגרבל: גם לך אני אגיד-

ברוריה אליעז: לא, צריך 11.

מירית בן אשר: יש כבר.

ברוריה אליעז: אין 11.

מירית בן אשר: לא כולם רוצים אבל. לא כולם רוצים.

ברוריה אליעז: אני ספרתי.

מירית בן אשר: לא כולם רוצים.

אלעד ארזי: אני אמרתי לכם שאני יודע למי לתת לחתוך.

ברוריה אליעז: שיצביע מי-

מירית בן אשר: מי לא רוצה?

ברוריה אליעז: שיצביע מי לא רוצה.

לורן אבישר-אביטן: מי לא?

ברוריה אליעז: מי לא?

מירית בן אשר: אז יש מספיק.

אלעד ארזי: מרים, מרים.

לורן אבישר-אביטן: יש מספיק לכולם.

ברוריה אליעז: לא, אין.

אלעד ארזי: מרים.

ברוריה אליעז: ספרתי, ספרתי.

מירית בן אשר: זהו.

יעל חמאוי: מתקפת עוגות?

ברוריה אליעז: מתקפת עוגות.

מרים אלגרבל: יוסי אני רוצה, קודם כל מגיעה לך באמת תודה על כל השנים. אני, והמפגש שלי איתך, זה באמת, מפגש של, לא יודעת איך, אבל ימי הולדת. תמיד זכרת ובירכת, זה מאוד ריגש אותי תמיד. והדבר הכי, שבאמת ריגש אותי, זה המכוונות שלך לאנשים, והיכולת שלך באמת להקשיב. ותמיד הרגשתי, באמת, שאתה כל כך נכון לעזור, וכל כך נכון, באמת, לתרום. אז תודה ברמה הזו.

יוסי ניסן: תודה.

לורן אבישר-אביטן: יש לי יום הולדת עוד שבועיים, כן?

יוסי ניסן: אה, אוקיי.

ענבר כהן: אני רוצה רק קצת, כי רוב הזמן אנחנו לא הסכמנו, אבל אתה תמיד ידעת את זה. ותמיד הקשבת לכל מה שיש לי להגיד. ותמיד ידעת להעריך את זה שגם כשאני יוצאת מולך וגם כשאני יוצאת להגנתך בנקודות מסוימות, נשמרת איזושהי אובייקטיביות. ואתה אמרת הרבה פעמים, 'את זה אני יכול להעריך', וזה היה מאוד-מאוד יפה שאתה לעולם, לעולם, לא שמרת טינה. ולא משנה כמה הייתי בוטה, וכמה הייתי ביקורתית-

*** מדברים ביחד.**

ענבר כהן: נשבעת גם. והיכולת הזאת היא, בעיניי, באמת-באמת, מרשימה. לדעת, לשמוע, ולהמשיך ללכת. אז היו הפעמים שהיו, זו יכולת של פוליטיקאי, אבל אני חושבת שלפעמים זה מעבר רק ליכולות הפוליטיות, זה באמת משהו שאומר 'בסדר, אמרת. אמרת, הקשבת, לקחתי מה שבא לי, ומה שלא, אני ממשיכה ללכת'. וזה שיעור.

יוסי ניסן: תודה.

ענבר כהן: ואני מודה על זה מאוד, ואני מאחלת לך הרבה בהצלחה.

יוסי ניסן: תודה, תודה.

יעל חמאוי: אמן.

אלעד ארזי: יוסי, אתה רוצה להגיד כמה מילים?

יוסי ניסן: כן, ברור, מה. טוב, קודם כל אני חייב לכם את הסיפור של העוגה. עוגות כאלה ראיתי פעמיים פה במועצה-

ברוריה אליעז: יש לך גם להמשיך.

יוסי ניסן: פעם אחת הייתה אז, כשאלתי לוי ב-2018 הדיח אותי מהמועצה. ואני חזרתי דרך בית המשפט, ואז אני הבאתי את העוגה. אז זה כשחזרתי, והנה, עכשיו שאני הולך, אז זה, ואני באמת לא מרגיש שאני הולך כי אני חלק מהסיעה פה, ובאמת, יש פה סיעה מדהימה, של אנשים שבאמת באים מזמנם החופשי ותורמים למען הקהילה, וכולכם ביחד, כן? אני לא, זה. כולכם ביחד מוערכים בעיניי מאוד. זה לא מובן מאליו בכלל, כי זה גם בא על חשבון המשפחה, ועל חברים, ועל הזמן הפנוי שאולי יכולתם לעשות במקום אחר. אז זה בכלל לא מובן מאליו. ובאמת, אנשים פה יושבים, והם גם לא מצפים לקבל חזרה, זאת אומרת, זה לא משהו ש-, אלא באמת הם באים מהלב והנשמה לתת לציבור ולקהילה, וזה נהדר. אני הייתי חבר מועצה 15 שנה לפני שנבחרתי, זה נכון. והיה לי חלום, היה לי חלום להיות ראש מועצה, כיוונתי תמיד גבוה, ובאמת, בסופו של דבר השגתי, וזה, מה שנקרא, באתי עם רגליים על הקרקע, וצמחתי לאט-לאט, וזה תהליך מאוד-מאוד ארוך. אלעד, לא לכולם יש את המזל שלך כנראה. זה לקח לי 15 שנה, אבל באמת זה הראה ש-, על המחויבות שלי ועל הנאמנות שלי לציבור. באתי באמת מהנשמה, ולתת כל הזמן. אף אחד לא מבטיח את זה שאתה נבחר, ואתה נמצא פה ב-, ואתה באמת, זה בשליחות, אין מילה אחרת. זה מתוך תחושה של שליחות, וזה באמת משהו שעמד לנגד עיני כל הזמן. ואני באמת שמח שהגשמת את החלום הזה, והייתי פה 5.5 שנים ראש מועצה. באמת הוצאנו פה פרויקטים מדהימים לפועל, שכל תושב פה נהנה מהם ביום-יום, אם זה צומת להבים, עם הדרך לבאר שבע, ומועדון הבאזז, והבית ביער עד, זה דברים שאנשים נהנים מהם ביום-יום, ויש עוד עשרות פרויקטים כאלה, באמת, היו פה שותפים מדהימים. גם עובדי מועצה שעושים עבודה נהדרת, חברי מועצה שנתנו יד וכתף לאורך כל השנים. חייב להם באמת תודה רבה, זה לא מובן

נוצר על ידי **SUMIT**.

מאליו בכלל. ואני רוצה להודות לכל מי שלקח חלק במסע הזה, שלי, עד היום, ולהגיד תודה על הזכות הזאת, זו באמת זכות, להיות נציג ציבור, נבחר ציבור. בכלל לא מובן, אני לא לוקח שום דבר כמובן מאליו בחיים האלה. ואני מאחל למועצה הזו, ולהנהגה הזו, הצלחה. והצלחה שלכם זו הצלחה של כולנו, אנחנו פה. תודה רבה.

לורן אבישר-אביטן: תודה.

שירי בן שחר: יוסי, קודם כל, שיהיה הרבה בהצלחה בהמשך.

יוסי ניסן: תודה.

5. השבעה ליוסי ניר

שירי בן שחר: ויוסי ניר, שנכנס, אנחנו נעשה עכשיו, אתה תעשה השבעה, קצרה, במשפט. פשוט תחזור אחריי, ונסיים את העניין. 'אני, יוסי ניר',

יוסי ניר: אני יוסי ניר,

שירי בן שחר: מתחייב לשמור אמונים למדינת ישראל,

יוסי ניר: מתחייב לשמור אמונים למדינת ישראל,

שירי בן שחר: 'ולמלא באמונה',

יוסי ניר: ולמלא באמונה,

שירי בן שחר: 'את שליחותי במועצה'.

יוסי ניר: את שליחותי במועצה.

יוסי ניסן: כל הכבוד.

אלעד ארזי: בהצלחה, יוסי.

ברוריה אליעז: בהצלחה, יוסי.

6. עדכון תב"רים

6.1. הגדלת תב"ר 373 מדרכות ב-40,000 ש"ח במימון קרן לעבודות פיתוח תקציב מקורי 500,000 ש"ח ק.ע.פ. לאחר הגדלה, התקציב יעודכן ל-540,000 ש"ח.

נוצר על ידי SUMIT.

אלעד ארזי: טוב. תודה. נתקדם. עדכון תב"רים. הגדלת תב"ר 373 מדרכות ב-40 אלף ש"ח במימון קרן עבודות פיתוח. תקציב מקורי, 500 אלף ש"ח. לאחר ההגדלה, התקציב יעודכן ל-540 אלף ש"ח. מי בעד? כולם בעד?

מירית בן אשר: אלעד, יש לי שאלה, מה-

יוסי ניסן: אני יכול גם?

אלעד ארזי: לא יוסי, זהו, אתה סיימת, תאכל. יוסי, אתה כבר, כולם בעד, כן.

מירית בן אשר: כן, רק שאלה. קרן העבודות לפיתוח, כשאנחנו לוקחים ממנה, מה הסטטוס שלה? מה יש בה כרגע?

ימית לוי: אני אראה לכם ב-,

אלעד ארזי: היא עכשיו- תכף-

מירית בן אשר: בסעיף 7?

אלעד ארזי: תכף היא תדבר על המצב הכספי.

מירית בן אשר: בסדר, כי 2 הסעיפים בעצם לוקחים משם, אז השאלה היא מה נותר לנו?

אלעד ארזי: כן, תכף אנחנו נדבר על זה.

החלטה: המליאה אישרה פה אחד את הגדלת תב"ר 373 מדרכות ב-40,000 ש"ח במימון קרן לעבודות פיתוח. התקציב המקורי 500,000 ש"ח ק.ע.פ. לאחר ההגדלה, התקציב יעודכן ל-540,000 ש"ח.

6.2. פתיחת תב"ר 455 – סימון כבישים והתקני בטיחות 2024 על סך 86,281 ש"ח. 60,397 ש"ח מימון משרד התחבורה ו-25,884 ש"ח מימון קרן לעבודות פיתוח

אלעד ארזי: פתיחת תב"ר 455, סימון כבישים והתקנת בטיחות 2024 על סך 86,281 ש"ח. 60,397, במימון משרד התחבורה. 25,884 במימון קרן עבודות פיתוח, מי בעד? כולם בעד.

מירית בן אשר: זה סכום ודאי שלנו?

אלעד ארזי: כולם בעד?

מירית בן אשר: סליחה שאני שוב. זה סכום ודאי שאנחנו מקבלים מהם? זה סופי?

אלעד ארזי: התשובה היא כן.

מירית בן אשר: או שזה משהו שאנחנו מסתמכים עליו ועוד אין לנו אישור?

אלעד ארזי: התשובה היא כן. סכום סגור.

ימית לוי: ... התקציבית שקיבלנו.

מירית בן אשר: תודה.

אלעד ארזי: בהתחייבות.

מירית בן אשר: סבבה.

החלטה: המליאה אישרה פה אחד את פתיחת תב"ר 455 - סימון כבישים והתקני בטיחות 2024 על סך 86,281 ש"ח. 60,397 ש"ח מימון משרד התחבורה ו-25,884 ש"ח מימון קרן לעבודות פיתוח.

7. מגרשי פאדל

אלעד ארזי: טוב, לפני שאנחנו מגיעים לבקרה החציונית, אני רוצה להעלות פה עוד נושא, נושא הפאדל, בסדר? כי אנחנו כן נעלה אותו עוד פעם בוואטסאפ, ואני לא רוצה שזה יהיה רק בוואטסאפ בלי שאני נותן לכם-

מירית בן אשר: 'נושא ה-?'

אלעד ארזי: פאדל.

מירית בן אשר: אה.

ענבר כהן: מגרשי הפאדל.

אלעד ארזי: מגרשי פאדל, בסדר?

מירית בן אשר: כן, לא שמעתי טוב.

אלעד ארזי: אנחנו נעלה, אני מקווה, אנחנו נסיים ועדת שלושה בשבוע הבא. בסוף יש פה בערך כ-, הכול כ- , בסדר, המספרים מדויקים. אנחנו נכתוב אותם בצורה מסודרת, אנחנו פשוט מחכים לסגירה סופית של משכ"ל. נקבל מספר סופי, אנחנו נעלה את זה, לפתוח תב"ר ולרוץ עם הדבר הזה, אנחנו לא רוצים לחכות עם זה עד אחרי החגים, לשיבת מועצה הבאה, אז הייתי רוצה לתת לכם רקע ושתשאלו שאלות, אם יש

משהו לשאול. זה בעצם חלק מכספי רשות מקרקעי ישראל ושכונת שרונים, שכונת שרונים זה 705, אתם מכירים, חלק מזה מיועד למתקני משחק וכו'. אנחנו לוקחים חלק מהתקציב של מתקני המשחק ואיתו אנחנו בונים מגרש פאדל, שישמש את האוכלוסייה, יותר נכון 3 מגרשי פאדל.

עופר לוי: כמה?

אלעד ארזי: 3.

מירית בן אשר: 3.

אלעד ארזי: 3 במתחם, אנחנו נצא ב-, משכ"ל בעצם יצאו למכרז למישהו שיבנה את הדבר הזה, יבנה את 3 המגרשים האלה. ואחרי זה יצא עוד מכרז,

עופר לוי: למפעיל?

אלעד ארזי: למפעיל. אנחנו רוצים מישהו מקצועי וטוב שיפעיל את זה, יש שם הרבה גופים. יש תחרות אדירה על זה, אני אומר לכם זה ספורט, מי שבענייני ספורט, שהוא טירוף היום, ואנחנו רוצים לקדם את זה. חלק מההחזר של הכסף פה, זה גם חלק, משהו שהוא מעניין, שזה גם עסקי. שאנחנו גם מי שיבוא וירצה להשתמש בפאדל, ישלם על זה כסף והכסף הזה ישמש בסוף גם אותנו לפיתוח, ולתקציב ספורט במתנ"ס, וכו', בסדר? זה יהיה חלק ממכרז המפעיל.

עופר לוי: האם זה יהיה פתוח לציבור הרחב?

אלעד ארזי: אז לא, הציבור הרחב יהיה, יש 2 מחירים-

עופר לוי: לא, בתשלום בסדר, אבל, כן.

אלעד ארזי: יש 2, יהיה,

עופר לוי: מחיר-

אלעד ארזי: תושבי להבים יקבלו במחיר מסוים, תושב חיצוני יקבל במחיר אחר. ואנחנו בעצם, היישוב יזכה להכנסה מאותו מפעיל, הוא יצטרך לבוא ולהציע מספר, כמה הוא, כדי לתחזק את זה, וכמה הוא מוכן לשלם. אבל זה לא עכשיו.

עופר לוי: כן.

אלעד ארזי: עכשיו עלתה הדילמה, או דיברנו על זה לפני כן, האם נכון לתת למישהו לבנות את זה, ועשינו מתמטיקות, ועשינו פה סיורים, אני הייתי ב-2 מתחמים, החבריה של המתנ"ס היו ב-4, ללמוד את הדבר

נוצר על ידי **SUMIT.**

הזה. ובטחנו שכלכלית אין בכלל על מה לדבר, נכון לנו לבנות את זה כי אז המפעיל ישלם לנו בעצם סכום גדול יותר בשימוש ובהפעלה.

מירית בן אשר: איך אנחנו שומרים על זה שתושבי להבים לא ישלמו סכומים גבוהים מהמפעיל?

אלעד ארזי: זה יהיה במכרז. מכרז המפעיל, יהיה לו כתוב 'תושב להבים משלם',

מירית בן אשר: כי אנחנו רוצים שיהיה כדאי עבורם, לא רוצים שזה יישב,

אלעד ארזי: בדיוק, אנחנו רוצים לפרגן לתושבים שלנו. אז זה חלק מהאירוע הזה. אז זה בעצם הרקע, אנחנו נעלה את זה- עוד פעם, זה לא כסף רשותי, כל הכסף הוא במימון-

עופר לוי: מי?

אלעד ארזי: רשות מקרקעי ישראל, הקרן לעבודות פיתוח. ברגע שתהיה לנו את ההתחייבות מרמ"י ואת המחיר, אנחנו נעלה את זה מסודר בוואטסאפ עם המספר.

עופר לוי: יש לכם יועץ? לפה?

אלעד ארזי: בטח. למה עשינו את זה דרך משכ"ל? אחת הסיבות שעשינו את זה דרך משק וכלכלה זה שיש להם גם יועצים בתחום וגם חברות שעשו את זה בעבר. תראה, בסוף לנו יש הבנה מאוד קטנה באירוע הזה, אז זה לפי מפרטים מאוד-מאוד סגורים וברורים-

עופר לוי: אני רק רוצה לציין שיש לי חבר קרוב שהוא מקים עכשיו פאדל ברעננה, הוא עובד עיריית רעננה, קוראים לו תומר בורובסקי. והוא מאוד מעורב גם בהקשרים אחרים עם מרכזי פאדל, עם מפעילים, עם מתאימים. ואם תרצו, אני אשמח, אני גם קצת מכיר את התחום, אבל אני יכול לקבל ממנו הרבה עזרה וידע כי הוא עשה גם בירורים שלו, והקמה, ו-

אלעד ארזי: אני גם רוצה להסביר, קודם כל זה-

עופר לוי: יש פה הרבה דברים גם שמעבר, של מערכות, של כניסה, והשכרה, זה כן השכרה-לא השכרה, כן מפעיל-לא מפעיל.

אלעד ארזי: אני גם רוצה להסביר, עופר, למה אנחנו עושים עכשיו את המכרז,

עופר לוי: כן.

אלעד ארזי: קודם כול, אחלה, בסדר?

עופר לוי: כן.

אלעד ארזי: אני אשמח, למרות שאנחנו פה, אני אומר לך, אנחנו מרושתים פה, גם בלהבים יש מישהו שהוא בעלים של פאדל, שהוא גם בתמונה ומעוניין כמובן להגיש למכרז-

עופר לוי: גם דני רופ, דרך אגב.

אלעד ארזי: אה?

עופר לוי: גם דני רופ.

אלעד ארזי: נכון, גם דני רופ.

שירי בן שחר: כן. עם דני רופ דיברנו.

אלעד ארזי: עם דני רופ גם דיברנו.

עופר לוי: בן זיני...

אלעד ארזי: גם בן זיני.

שירי בן שחר: ...

אלעד ארזי: כן, כן. אני רק רוצה לומר משהו אחד. הסיבה גם שאנחנו רוצים למפעיל בהקדם, כי אנחנו רוצים שמי שמפעיל הוא גם זה שבמידה מסוימת יפקח על העבודה.

עופר לוי: כן.

אלעד ארזי: כי יהיה לו אינטרס שהעבודה תבוצע כראוי. מעבר, כמובן, לזה שמשכ"ל הם אלה שמפקחים, וכו'.

עופר לוי: אוקיי.

אלעד ארזי: אז אני מניח שזה יהיה תוך כמה ימים, אני מקווה. ואנחנו נכתוב את זה, ונתקדם עם זה, זה יהיה בעיניי פרויקט יפפה, שישמש פה את החבריה הצעירים, את הנוער, את המבוגרים, כולם היום משחקים פאדל, אז זה אחלה.

8. בקרה חציונית לתקציב – עדכון מליאה

אלעד ארזי: טוב, ימית. אני רק רוצה לדבר טיפה על הסעיף הזה שנייה, לפני שימית פותחת. אנחנו לא מאשרים היום שום דבר. אנחנו מעלים את זה, הייתה פה בקשה של, זה, חודש הבא, אם תרצו, אם מישהו יגיש פה שהוא לא זה, אנחנו נשלח חומרים במהלך החודש הקרוב. תרצו לעבור על זה עוד פעם, דו"ח חציוני, כדי שנעבור על כל הנתונים, וכו', אז ימית התחילה פה איזה,

ברוריה אליעז: להשלים אותך עכשיו, שאמרת. אילו לא היית אומר גם אני הייתי אומרת את מה שאני עומדת להגיד עכשיו, אבל כיוון שאמרת אני רק משלימה. אנחנו דיברנו מלכתחילה שכדי שהמילה 'שקיפות' תקבל באמת את המשמעות האמיתית שלה, ולא רק שהיא תישאר בגדר 'אנחנו אומרים שקיפות', אנחנו צריכים להסתכל על הדברים ולתת לזה זמן.

אלעד ארזי: לכן אמרתי.

ברוריה אליעז: 'שקיפות' היא פשוט לאפשר לאנשים לראות,

אלעד ארזי: נכון.

ברוריה אליעז: לשקול, לחשוב, לשאול שאלות אחר כך. אני חושבת שזה טוב לכל הצדדים. ולכן אני מוצאת את עצמי, מתחילת הקדנציה הזאת, מבקשת את זה,

אלעד ארזי: שמה?

ברוריה אליעז: שישלחו לנו חומרים. לא רק ערב לפני או 2 ערבים לפני, או שלא שולחים בכלל. לגבי הפעם הזאת. ביקשנו שישלחו את החומרים שייצגו כאן קודם לכן כדי ש-אנחנו בסיעה, אתם יודעים, גם אתם נפגשים. אנחנו אומרים את דבר הסיעה, כי הסיעה שומעת את האנשים גם, במשך החודש, שהיא משקפת אותם, ואנחנו רוצים לקחת הכל בחשבון. למרות שביקשנו את זה לפני שפרסמו את ה-, שיהיה שיקוף של הרבעון, נכון? ש-,

מירית בן אשר: לפתוח היתר.

ברוריה אליעז: זה היה לפני שבוע בערך? כשבוע. למרות זאת, לא קיבלנו. וביום האחרון, גם אם היינו מקבלים, זה לא רציני לקבל ביום אחרון. אז אני חוזרת ומבקשת, כיוון שאמרת עכשיו שאתה תאפשר דיון בעניין הזה, ונקבל את החומרים ואז נוכל להתייחס, אז זה כבר עושה את העבודה, אבל באיחור. וחבל. אם היינו מקבלים את החומרים במשך השבוע-

אלעד ארזי: לא, לא, את לא מבינה אותי.

ברוריה אליעז: תן לי לסיים.

אלעד ארזי: את לא מבינה אותי.

ברוריה אליעז: אני מבינה מצוין.

אלעד ארזי: את לא, את לא מבינה אותי. כי אני מסביר-

ברוריה אליעז: אתה-

אלעד ארזי: שנייה, כי אני מסביר שמה שעכשיו עולה פה הוא לא להחלטה. אנחנו רק מציגים משהו שישלח אליכם עכשיו,

ברוריה אליעז: בחיי שהבנתי נהדר.

אלעד ארזי: ובחודש הבא אנחנו נצביע על זה.

עופר לוי: כן, כן, לא, הבנתי.

ברוריה אליעז: אני יודעת, הבנתי נהדר.

אלעד ארזי: אז מה זאת אומרת? אז למה שיישלח קודם אם-

ברוריה אליעז: שנייה. אתה,

אלעד ארזי: אני לא מבין.

ברוריה אליעז: אני מבינה. בחיי, תסמוך עליי שאת הדבר האלמנטרי שאתה אומר אני מבינה.

אלעד ארזי: אוקיי.

ברוריה אליעז: אני מבינה. אני רק אומרת ש-, אני חוזרת. אילו זה היה מגיע במשך השבוע, היום כבר היה הדיון. יכולנו לחסוך עוד מפגש של דיון, קודם תצוגה ואחר כך דיון. ובעיקרון אני אומרת עכשיו, אני אומרת את זה כעיקרון. אנא מכם, אני חושבת שזה טוב לכולנו, שוב, שלחו בבקשה חומרים מספר ימים לפני, לא יום, לא יומיים. תחליטו על הישיבה ביום חמישי, נניח.

עופר לוי: יחד עם סדר היום.

ברוריה אליעז: יחד עם סדר היום.

ענבר כהן: יחד עם סדר היום זה כבר-

ברוריה אליעז: אתם רוצים שבוע לפני? זה מעולה. אבל אם לא-

עופר לוי: או לא אחרי לפחות, כן.

ברוריה אליעז: אם לא, לפחות 4 ימים. כי כולנו, אתם יודעים, עם הלוי'ז, במיוחד האנשים העובדים. אז היא בישיבה עם המורה, והיא פה ושם, ו-4 ימים הם גם כן איזה סד כזה כדי להחליט מתי נפגשים לשוחח על כך. אז אנא, תעשו את זה כבר אחרי למעלה משנה, אני שוב חוזרת ומבקשת, שלחו חומרים וזה- אנחנו נוכל לבוא כאן מוכנים, וזה יהיה הכי נעים שבעולם, נשאל מיד את מה שעדיין מקשה עלינו ונקבל תשובות.

אלעד ארזי: מאה אחוז. ימית.

ימית לוי: טוב, אני רק אומר שהדו"ח הזה אושר ושודר במשרד הפנים רק ביום ראשון ולכן הוא לא נכנס לסדר היום כסעיף לאישור. היה כבר במועצה בבקשה-

אלעד ארזי: בראשון האחרון, לפני יומיים.

ענבר כהן: זהו, אני חושבת שצריך להקדים שנייה את הרקע לזה שזה מוצג, בסדר? אנחנו באנו בבקשה לאלעד אחרי, לדעתי אחרי הצגת סדר היום למליאה, וביקשנו להיות עם יד על הדופק יותר על מה שקורה מבחינת התקציב של המועצה, וביקשנו מימית לנסות לשקף באיזשהו אופן את התמונה הנוכחית כרגע. ימית הייתה לפני שהדו"ח בוקר, היא הרגישה לא נוח להציג אותו ככה וביקשה לדחות אותו לחודש מאוחר יותר. אנחנו ממש ביקשנו שהדברים יתחילו להיות מוצגים ולעמוד לאיזשהו דיון, והם התכווצו ללוחות הזמנים, כשלמעשה אנחנו קצת דחקנו אותה במקום הזה, כדי לעמוד בלוח זמנים מאוד-מאוד צפוף ולהציג משהו. והדרך להתמודד עם הבקשה שהגיעה מצידנו הייתה להציג משהו עכשיו עם איזושהי הבנה שאין לנו מספיק זמן, אין לימית מספיק זמן להעביר לנו את כל החומרים כמו שהיא הייתה רוצה להעביר אותם, ולכן נקבל תמונה כמו שהיא נמצאת כרגע עבור ימית. ואני כן מקווה שעד הישיבה הבאה כן נעבור על החומרים-

ימית לוי: למעשה יכולנו להעביר אבל לא העברנו מכיוון, שבאמת, זה לא הוגן להעביר את זה ביום של המליאה, או ערב לפני המליאה, כי זה, כפי שאמרת, שודר רק ביום ראשון אחר הצהריים. אז לכן ההצבעה תהיה בחודש הבא. אני כן אעשה היום סקירה שאני חושבת שאילו הייתם מקבלים את הדו"ח אז היא גם הייתה מספיקה בשביל להצביע, אבל,

ברוריה אליעז: אז תשלחו בבקשה את החומרים בכל מקרה.

ימית לוי: ברור, זה יעבור-

ברוריה אליעז: בכל מקרה זה ישלח.

ענבר כהן: שניה, וימית,

אלעד ארזי: ברור, ברור.

ענבר כהן: אני גם רוצה עוד משהו להגיד באופן עקרוני. אני לא יודעת כמה את יכולה לעמוד בזה, אבל לנסות למצוא איזשהו משהו של פשרה. בסוף, הדו"ח הרבעוני, שהוא תואם את הדו"ח שהוצג גם ברבעון הראשון, לנו הוא לא נותן איזושהי תמונה-

ימית לוי: אז בואו-

ענבר כהן: בוא נתחיל.

ימית לוי: תנו להתחיל, ואז נדבר.

ענבר כהן: בסדר.

ימית לוי: ואמנם אמרתי לאלעד שאני לא אספיק, ואנחנו נעשה משהו מאוד בסיסי להציג, אבל אני כן קצת עברתי יותר לעומק הסעיפים,

ענבר כהן: בסדר.

ימית לוי: כדי לתת לכם באמת הסבר על הפערים, ואז, שוב, זה לא רזולוציות ממש מעמיקות, גם אני לא חושבת שזה נכון להציג את זה פה, אבל זה כן נותן תמונת מצב נכונה. אז כמו שאמרתי, זה הדו"ח החצי שנתי שלנו. אני אתחיל. אמנם אין בפניכם את הדו"ח עצמו, אבל כן אני בחרתי כמה טבלאות מתוך הדו"ח הרבעוני שהוגש למשרד הפנים. ובשקפים אתם תראו תמצית של הטבלאות האלה, ואני אסביר בעיקר את הנקודות החשובות. פה יש תמצית של המאזן. סעיפים עיקריים. אתם יכולים לראות בצד שמאל טבלה של דו"ח 2024, שבמאמר מוסגר, גם הוא בשלבי סגירה בימים אלה, נאספים פה, בין המבקר למעיין למשרד הפנים, שאלות שהם שואלים ואנחנו עונים. אני משערת שתוך שבועיים, כנראה שגם במליאה הבאה, אנחנו נזמין אותו לאישור. אבל הנתונים שאתם רואים פה הם בעצם נתונים סופיים של דו"ח 2024. אז תוכלו לראות שהנכסים, הנכסים השוטפים, טיפה גדלו, בין 31 בדצמבר ל-30.06 אין הרבה שינוי. סך הכל הקרנות, יש פה גידול מאוד יפה. אז פה באמת לא רואים את הפירוט אבל אצלי יש את הפירוט של ה-4.4 מיליון האלה. ו-

עופר לוי: מה זה אומר 'קרנות השקעות' רק?

מירית בן אשר: קרן לעבודות פתוח.

עופר לוי: אה.

ימית לוי: לא, זה נקרא 'השקעות במאזן' אבל זה בעצם ההרכב של כל הקרנות, יש פה גם את הקרן להיטל השבחה, יש פה קרן עודפים. יש פה קרן היטל ביוב, וקרנות אחרות, דת וכל מיני. העיקרית-

ברוריה אליעז: את השמות האלה, בבקשה, את הפירוט הזה את גם תשלחי לנו כי אנחנו לא יכולים לדעת.

מירית בן אשר: היא תשלח את הדו"ח עם הכול.

ברוריה אליעז: עם הכל, עם הפירוט.

ימית לוי: הדו"ח הכספי-

ברוריה אליעז: כי הייתי קוראת קרנות בבית ולא הייתי מבינה.

ימית לוי: אז הדו"ח הכספי מראה, ואני אראה לכם את זה כדי שתראו. זה הדו"ח הכספי שאתם תקבלו. זה המאזן וזה הרכב הקרנות. בסדר? ה-4.4 מיליון האלה-

מירית בן אשר: אלה השמות של הקרנות.

ברוריה אליעז: כן.

ימית לוי: זה הרכב הקרנות. אז יש פה את קרן הטלי ההשבחה, 1.6 מיליון. לעומת סוף 2024, 839. זה גידול מאוד וזה גם בעיקר כתוצאה מכך שלא משכנו כספים מהקרן להיטל לתקציב השוטף במחצית הראשונה. תקצבנו, אבל הצלחנו להסתדר בלי למשוך אותן.

עופר לוי: תמיד מציינים את המקור, רק 'קרן לעבודות פיתוח'. הקרנות האלה יכולות, אפשר להעביר את הכספים לקרן עבודות פיתוח? או שזה, כי-

ימית לוי: זאת הקרן לעבודות פיתוח.

עופר לוי: אה, אוקיי,

ימית לוי: קרן לעבודות פיתוח-

עופר לוי: אז הקרן לעבודות פיתוח מורכבת מ-?

ימית לוי: היא יכולה לשמש אך ורק לעבודות פיתוח.

עופר לוי: אוקיי.

ימית לוי: ובתנאים מסוימים אפשר למשוך ממנה על תקציב רגיל, לכיסוי הוצאות של ההנדסה, ולחינוך באיזשהו חלק מסוים.

עופר לוי: אבל השאלה שלי, אם 'הקרן לעבודות פיתוח' זה אומר כל הקרנות האלה ביחד?

ימית לוי: לא.

עופר לוי: כי-

ימית לוי: רשום שם, "קרן היטל השבחה".

עופר לוי: אוקיי.

ימית לוי: זו הקרן לעבודות פיתוח בעצם, יש כאלה שקוראים לה 'ק.ע.פ', יש כאלה שקוראים לה קרן היטל השבחה. זו הקרן, על 1.6 מיליון. שאר הקרנות זה, יש פה קרן היטל ביוב, שהיא משמשת רק להוצאות הקשורות למשק המים.

עופר לוי: אני מבין. אז הגמישות זה רק בקרן לעבודות פיתוח...?

ימית לוי: ובקרן עודפים. ה-186 אלף ש"ח.

ברוריה אליעז: וכשאינ מספור, אז זה אומר שמה? לא הייתה פעילות שם?

ימית לוי: כשאינ, אם את-

*** מדברים ביחד.**

ימית לוי: ממכירת נכסים, אז אין שם כלום כי אין כלום בקרן.

ברוריה אליעז: לא, זה ברור- למשל, בהיטל מים, נכון? אין-

עופר לוי: עכשיו-

ברוריה אליעז: היטל מים.

ימית לוי: לא היו תנועות, נכון, לא הייתה שום הוצאה.

ברוריה אליעז: לא היו תנועות.

ימית לוי: לא השתמשו בקרן, וזה בעיקר להשקעה בתשתיות מים, אם צריך,

ברוריה אליעז: אין בעיה.

עופר לוי: המכירה של המגרשים עכשיו, לדוגמה, כשמשווקים את המגרשים ומוכרים אותם, לאן נכנס הכסף שמקבלים?

ימית לוי: ... ארוכה. כי הכסף הזה-

עופר לוי: אני יודע ש-12% כן, אבל,

ימית לוי: אז חלק יכנס אלינו, לקרן להיטלי השבחה.

עופר לוי: אוקיי, אז זה לא רק היטלי השבחה, זה,

מירית בן אשר: לא, זה קרן-

ימית לוי: היטלי השבחה זה כל מה שנכנס בהקשר של קרקעות,

עופר לוי: אוקיי.

ימית לוי: והשבחות.

עופר לוי: אוקיי.

ימית לוי: ושאר הכסף ייכנס לרמ"י, לתקציב הפיתוח של השכונה, ואנחנו נמשוך משם.

עופר לוי: היטל השבחה זה דבר מאוד ספציפי, אז זאת אומרת שיש לזה גם משמעות יותר כללית.

ימית לוי: מה?

עופר לוי: היטל השבחה זה בדרך כלל דבר מאוד ספציפי-

מירית בן אשר: זה רק השם,

ימית לוי: אמרתי, יש כאלה שקוראים לה 'הקרן לעבודות פיתוח',

מירית בן אשר: זה רק השם.

עופר לוי: כן. אוקיי.

ימית לוי: 'הקרן להיטלי השבחה', אלה המושגים של משרד הפנים.

עופר לוי: מאה אחוז.

ימית לוי: וזו הקרן. אז אני חוזרת ברשותך למצגת. אין לי את העכבר. למה אין לי עכבר? אז זה סך קרנות. אגב, יש- הכל זה 4.4, יש קרנות מיועדות, לא מיועדות. פה זה קצת שונה. גירעון נטו ותב"רים, גם אתם יכולים לראות ירידה מאוד גדולה, מ-5.8 ל-2.4.

עופר לוי: איך זה מחושב? מה ההגדרה של,

ימית לוי: גירעון נטו?

עופר לוי: כן.

ימית לוי: התב"רים הרי בנויים לפי תקצוב של משרדי ממשלה, או מקורות עצמיים.

עופר לוי: אז זה כספים שעדיין, לדוגמה, לא קיבלנו ממשרדי ממשלה?

ימית לוי: אז כשיש גירעון בתב"רים זה אומר שיש ביצוע ואין את ה-, הכספים לא התקבלו.

עופר לוי: אוקיי.

מירית בן אשר: בגלל זה שאלתי מקודם אם זה כסף ודאי שמקבלים אותו, או שאנחנו צריכים לחכות אישור בשבילו.

ימית לוי: אז למשל בהרשאה הזו, בהתחלה יהיה גירעון בתב"ר. למה? כי אנחנו נבצע ואת הכספים אנחנו נקבל,

מירית בן אשר: בדיעבד, כן.

ימית לוי: ... רק בהמשך, אחרי דיווח.

מירית בן אשר: אוקיי.

ימית לוי: אז פה זה בעצם אומר שאנחנו מדווחים ומתחילים לקבל כספים, ואז אנחנו מצמצמים את הגירעון בתב"רים. התחייבויות שותפות גם בירידה, והעודף בתקציב הרגיל, פה זה עודף מצטבר, אז העודף היה 657 בסוף השנה. אם אתם זוכרים, עשינו העברה מהתקציב... לקרן עודפים. אז כל ה-656 העברנו לתקציב הרגיל, לקרן עודפים, סליחה, והדו"ח החצי שנתי, הוא מציג עודף של 112 אלף ש"ח, אז יש פה 113 אלף ש"ח עודף נסגר. טוב, עכשיו אני עוברת לתוצאות של התקציב הרגיל לצד ההכנסות. אז אני אעבור רק על הסעיפים, סליחה, על אחד. ונתחיל, כמו שאמרת, כתוב לכם למעלה, העודף הוא מעל 112 אלף ש"ח. הארנונה. מה שאתם רואים פה בטבלה זה את התקציב היחסי, זאת אומרת, התקציב השנתי לחצי שנה, חלקי שתיים. אז

פה, כדי לא להעמיס בנתונים, אין לנו את התקציב השנתי, יש פה רק את החצי שנתי. זאת אומרת, 16.051, זה חצי מהתקציב השנתי של הארנונה, והביצוע המצטבר הוא 16.404. גבינו פה 354 אלף שקל יותר מהתקציב היחסי, וההסבר לזה בעצם נובע מ-2 סיבות עיקריות. אחת, אתם יכולים, בצד ימין למעלה, 99% גבייה שוטפת. אנחנו תקצבנו 98% אחוזים, הצלחנו לגבות 99%-

אלעד ארזי: חברים, זה נתון פנומנלי, אני אומר לכם, הנתון מדהים. וזה באמת לזכות הצוות שלנו פה בגזברות. פשוט שהן מטריפות את כולם ואנחנו ב-99% גבייה, זה באמת נתון יוצא מן הכלל.

ימית לוי: ומתחת, אתם יכולים לראות את הגבייה מפיגורים, שזה נתון לא פחות מדהים, אולי אפילו יותר. גבינו 180 אלף שקל יותר ממה שתקצבנו בגבייה מפיגורים. יש פה 65% גבייה מיתרות לפיגורים משנים קודמות. למעשה כמעט חיסלנו את יתרות הפיגורים, שזה גם כן משהו-

מירית בן אשר: רק הארנונה? אנחנו מדברים כרגע רק על הארנונה? או בכלל-

ימית לוי: אני מדברת על הארנונה.

ענבר כהן: יש פה מים וארנונה.

ימית לוי: הצד הימני מדבר על הארנונה. שזה גם נתון, באמת, מדהים.

לורן אבישר-אביטן: סליחה, אפשר רק לשאול- רק שיהיה לי איזשהו כיוון של מספר, על כמה חוב היינו? זאת אומרת, כמה-

ימית לוי: אנחנו פתחנו את השנה עם קצת יותר מחצי מיליון, ועכשיו אנחנו עומדים על בערך 200.

לורן אבישר-אביטן: יפה מאוד.

ענבר כהן: מאוד יפה, ימית.

ימית לוי: גם זה יופיע לכם-

לורן אבישר-אביטן: ממש.

ענבר כהן: מאוד יפה.

ימית לוי: גם את זה תוכלו לראות במאזן.

לורן אבישר-אביטן: כל הכבוד.

מירית בן אשר: פיגורים.

ברוריה אליעזר: כמה?

ענבר כהן: לא, זה מאוד יפה.

מירית בן אשר: היה חצי מיליון ועכשיו זה סביב ה-200.

ענבר כהן: זה מאוד יפה.

ימית לוי: אגב, בכל ראש שטח כתוב, טופס 15 בדו"ח הרבעוני, יש לכל טבלה, לכל דו"ח, יש מספר טופס. הנתונים האלה לקוחים משם. גם במים, אם אנחנו כבר פה, אז גם במים 100% גבייה שוטפת, 52% גבייה מפיגורים. גם פה יחסית הכול נראה בסדר. אז בעצם, מ-2 הסיבות האלה, גם אחוז גבייה שוטפת, שהוא אחוז אחד יותר ממה שתקצבנו, וגם גבייה מפיגורים שהיא מעל המצופה, אז בגלל זה הכנסות בחצי שנה הראשונה יותר גבוהות מהתקציב. וזה ההסבר ל-350 אלף שקל. הנחות בארנונה זה נתון שהוא אינפורמטיבי, אתם תראו אותו גם בצד ההכנסות וגם בצד ההוצאות, זה בעצם נתון שאומר מה ההנחות על פי חוק שהרשות נותנת. אנחנו תקצבנו לחצי שנה 2.150 מיליון, התבססנו בעצם על תוצאות 2024 שהיו כ-3.7 מיליון הנחות. וקידמנו את זה בטייס אוטומטי, ובדרך כלל, הרי באופן טבעי, הנחות גדלות מידי שנה. אבל פה ההנחות פחתו. הסיבה שהן פחתו זה גם בגלל שהפעימה השנייה של ההגבלה לפי מטר נכנסה לתוקף ב-01/01. היה לנו קצת קשה לאמוד כמה זה יהיה אז לכן השארנו את המספר יחסית גבוה, אבל אנחנו רואים שהעשייה פה, 427 אלף שקל, מעידה על כך שיש פחות הנחות. זה לא למחצית השנה השנייה, יש כאלה שמחכים לסוף השנה להגיש בקשות, הם אוהבים לראות איזושהי הכנסה גדולה בסוף שנה. אז אנחנו נעדין על פי צורך, אבל כפי שאמרתי זה נתון אינפורמטיבי, אתם תראו אותו גם בהכנסה וההוצאה, הוא לא משפיע על הגבייה עצמה, אתם רואים, בגבייה עצמה יש לה את ההסבר ממה זה נובע. הכנסות מכירת מים. גבינו 4.4 מיליון הכנסות ממכירת מים. פה יש בעצם פחות הכנסות, ב-453 אלף, לעומת התקציב. הסיבה לכך היא בעצם כי רוב צריכת המים היא במחצית השנייה של השנה.

מירית בן אשר: חודשיים אחרי הדו"ח.

ימית לוי: נכון. אנחנו נראה את זה גם בהוצאה, כשאנחנו נראה בהמשך מצב ההוצאות, את רכישת המים ממקורות, שהיא גם יותר נמוכה. זה אגב מתבטא גם בגינון, בהוצאות מים של גינון, וכל משק המים בגינון.

ענבר כהן: למרות שהגינון שלנו זה לא כמו קנייה של מקורות.

מירית בן אשר: זה כן. זה אותו מחיר.

ענבר כהן: זה לא קונים ממקורות.

מירית בן אשר: אבל זו מכירה.

מרים אלגרבלוי: חייב להיות רשום.

ימית לוי: זה רשום.

ענבר כהן: אוקיי.

ימית לוי: יש רישום של ההכנסה וההוצאה הזו על גינון כי אנחנו בעצם מוכרים לעצמנו מהמים המוכשרים.

ענבר כהן: אוקיי.

ימית לוי: הכנסות עצמיות. פה יש לנו סטייה של 728 אלף שקל, על פניו תת-ביצוע של- אם תקצבנו 2.7 לחצי שנה, אז יש לנו פה ביצוע של 2 מיליון. ההסבר לכאן הוא גם תת-ביצוע בסעיפים מסוימים, למשל אגרות בנייה, שאנחנו תקצבנו סכום לפי אומדן שמחלקת הנדסה העבירה. בפועל זה פחות, ואני אצטרך-

מירית בן אשר: פחות מה? פחות שאמרו לגבות?

ימית לוי: פחות, גבולי. זה משהו שקצת קשה לאמוד, זה תלוי בכמה,

אלעד ארזי: תלוי בכמה היתרים.

עופר לוי: אז כל ההכנסות של מחלקת הנדסה זה שם? כאלה הכנסות נותרות? כן.

ימית לוי: מה? מה?

עופר לוי: כל ההכנסות של מחלקת הנדסה, ההיטלים והאגרות, זה שם?

ימית לוי: לא. רק אגרות בנייה נכנסות לסעיף הזה, היטלים נכנסים לקרן.

עופר לוי: כן.

ימית לוי: אז בעצם הם עושים איזושהי הערכה לפי הבקשות שמונחות על השולחן,

מירית בן אשר: די, 50% זה לא מעט.

ימית לוי: לא, זה לא רק מזה.

מירית בן אשר: אוקיי. אה, אמרת שזה אחד מהם.

ימית לוי: יש פה גם אגרות בנייה, יש פה גם פאנלים סולאריים שאנחנו תקצבנו, מערכות סולאריות, ויש מערכות שתקצבנו שהן בעצם הולכות לגוף אחר. ואולי לא היינו צריכים לתקצב אותם, אנחנו היו צריכים

להפחית את זה. ועודף של השנה הקודמת זה אותם, חצי מהפער הזה של ה-728 נובע בעצם מאותו עודף שהעברנו, מהעודף הנצבר לקרן העודפים. פשוט הרישום יהיה רק ברבעון השלישי. אנחנו אישרנו כאן במליאה את הרישום הזה, אבל הרישום הוא רק ברבעון השלישי, זאת אומרת, אז אין לזה כאן סעיף, זה כן בתקציב, זה לא בביצוע. אז זה חצי מהפער. זה קצת מסובך להבין, אבל זה חצי מהפער, וחצי מהפער הוא לא באמת אמיתי וזה מופיע גם בצד ההוצאות. מה שיש לנו, ביצוע יתר והכנסות ריבית, יש לנו את הכספים שהם נמצאים בניירות ערך, ואנחנו עושים רישום, כל דו"ח, כמה הם צברו רווחים. רק בסוף שנה זה יקבל בעצם, אז המספר יהיה מבוקר. כרגע יש שם הכנסות של כ-80-90 אלף שקל שנכנסו לדו"ח. אז פה מתקצבים את זה. תקבולים, חינוך. פה זה מורכב גם מההכנסות ממשרד החינוך וגם מהכנסות ממשותפים. יש פה ביצוע יתר של 227 אלף שקל לעומת התקציב.

מירית בן אשר: בגלל גבייה של חוסרים מהשנה הקודמת? כאילו, זה היה-

ימית לוי: זה בעיקר נובע מביצועי הכנסות-

*** מר יוסי ניסן יוצא מהדיון.**

מירית בן אשר: רשמו... ,ראיתי בדו"ח.

ימית לוי: בעיקר נובע מביצועי הכנסות בחינוך. הסעות תלמידים מ-2024 שהתקבלו ב-2025. וגם נושא של ילדי ההשלמה, שלא תוקצב פה בשנים קודמות. אני פשוט מכירה את זה מעבודתי הקודמת, שזה משהו שאפשר לקבל אז הגשנו בקשה וקיבלנו.

אלעד ארזי: נכון. הצלחה גדולה, יפה מאוד, נכון.

ימית לוי: אז זה עוד סכום שהתקבל.

מרים אלגרבל: סליחה, מה זה? 'ילדי השלמה'?

ימית לוי: 'ילדי השלמה' זה כאשר הכיתה לא מאוכלסת על פי תקן, אז יש איזשהו תקצוב השלמה שהמשרד נותן.

מירית בן אשר: מעבר לתקן הכוונה?

ימית לוי: יש איזשהם כללים, מעל 28-

מרים אלגרבל: מפתיע.

זהבה הראל: זה לגני ילדים בעיקר.

מירית בן אשר: על ה-?

זהבה הראל: גני ילדים.

ימית לוי: וגם, זה,

עופר לוי: וזה דבר שהתחלנו לקבל השנה רק?

ימית לוי: כן.

עופר לוי: יישר כוח.

ימית לוי: וגם נוסף קו הסעות נוסף בחינוך המיוחד, אז זה קצת... מבחינת תקבולים רווחה, יש פה קיטון של 683 אלף ש"ח לעומת התקציב. פה זה בעצם הולך במקביל להוצאות, הרי הרווחה זה על כל שקל שם, שאת מוציאה, נשאר ברווחה, בתקציב, 75%. אז אם יש פעולות שלא ממומשות, ברווחה, בהוצאות, אז גם בהכנסות יש לזה ביטוי. אז יש סעיפים שבהמשך נראה אותם, ברווחה, שלא מומשו במלואם. וגם פה יש, מצד שני, אני אראה דרך צד ההוצאות, בהמשך הטבלה, שמראה שיש לנו פה בעיה מבחינת מיצוי ההכנסות, ואנחנו צריכים לטפל בה. תקבולים ממשלתיים אחרים-

מירית בן אשר: סליחה, אני רוצה להתייחס לזה רק. כן זה נראה לי חשוב לשמוע, אולי בהמשך, על-

ימית לוי: אני אסביר את זה קצת בצד ההוצאות, אני אתעכב על זה, בסדר?

מירית בן אשר: אה, לא, התכוונתי לאיזשהו ניואנס אחר אולי. שכן חשוב לשמוע דווקא מהרווחה, אולי בהמשך, אלא מה הסיבה לזה מהצד שלהם, שהם לא, אין את ההוצאה שדורשת את ההכנסה, כי,

ימית לוי: אז אני אתעכב על זה כשאני אגיע-

מירית בן אשר: כי אם יש מימוש שצריך לבצע והוא לא נעשה,

עופר לוי: כי אפשר להתייחס לזה כאילו יש פחות נזקקים.

*** מדברים ביחד.**

מירית בן אשר: או שיש פחות מימוש עבור קהל הנזקקים. בגלל זה אני-

ימית לוי: לא, לא, אני אעבור על זה כשאני אדבר על צד ההוצאות, אני בכוונה ארץ רצה על זה פה.

עופר לוי: אוקיי.

מירית בן אשר: סבבה.

ימית לוי: תקבולים ממשלתיים אחרים, אז 495 אלף שקל ביצוע מעל התקציב. גם פה נעשתה עבודה מאוד-מאוד סיוזיפית ועמוקה להביא הכנסות שבמשך, אפילו שנתיים שם, 2023 ו-2024,

ברוריה אליעז: עברת לסעיף האחרון?

מירית בן אשר: כן.

ענבר כהן: כן.

ימית לוי: לא גבו, לא דיווחו, ולא דאגו לקבל את הכספים, מדובר בכספי, המשטרה לדוגמה, על השתתפותם באבטחה על מוסדות חינוך. זה סכום מאוד משמעותי, של כמה מאות אלפי שקלים. ביטחון קהילתי של 2024, הפיס רווחה של 2024, עוד כל מיני,

ענבר כהן: ימית, אי אפשר לנסות לגבות עוד אחורה?

זהבה הראל: טוב, אז ביטחון קהילתי הוגש והתקבל.

ימית לוי: לא.

ענבר כהן: לא?

ימית לוי: האחורה-אחורה מסודר.

ענבר כהן: אה. זה היה הגאפ רק של 2023-2024?

ימית לוי: 2023-2024.

ברוריה אליעז: אני רוצה להגיד-

זהבה הראל: הביטחון הקהילתי הוגש והתקבל.

ברוריה אליעז: אני רוצה-

*** מדברים ביחד.**

מירית בן אשר: מה זה?

זהבה הראל: בעיתו, בעיתו.

ענבר כהן: כנראה שלא, זה נכנס עכשיו-

* מר יוסי ניסן הצטרף לדינון.

ברוריה אליעז: ימית. אני רוצה להעיר הערה, כמה שמגיע שאפו בחינוך. שהעשייה היא כל כך,

מירית בן אשר: חיובית.

ברוריה אליעז: מתחייבת כמעט, מה זה? ולעומת זאת, אז זה ממש לא מקובל. לחשוב על אנשים עובדים בסטיות של 60%. בקטע של תגמולים. האחרונים.

ימית לוי: אז אנחנו גם עובדים, יועץ מלווה אותנו בביצועי ההכנסות בחינוך, ואנחנו באמת שוקדים על זה כל חודש. לא-

ברוריה אליעז: לא, שזה לא יהפוך למן נורמה כזאת, ה-60% הזה.

ימית לוי: איפה את רואה?

אלעד ארזי: לא הבנתי מה זה 60%, ברוריה.

לורן אבישר-אביטן: זה פלוס. זה טוב, זה פלוס.

* מדברים ביחד.

שירי בן שחר: זה יותר מ-

מירית בן אשר: זה יותר ממה שציפו.

שירי בן שחר: ממה שציפו.

אלעד ארזי: זה חיובי.

יעל תמאוי: שיהפוך לנורמה.

ברוריה אליעז: אוקיי.

אלעד ארזי: הלואי יהיה נורמה. אתם יודעים מה? זה קצת מנחם אותי, אבל זה עדיין לא בסדר. יותר טוב מאשר אילו זה היה במינוס. אבל, אבל, זה גם לא בסדר, סטיות-

ענבר כהן: ברוריה, אבל את הבנת מה היא אמרה? היא גבתה-

ברוריה אליעז: הסטיות כאלה גדולות-

אלעד ארזי: ברוריה.

ענבר כהן: נכון,

לורן אבישר-אביטן: היא גבתה שנתיים אחורה.

ענבר כהן: אבל היא מסבירה לך שהיא גבתה שנתיים אחורה.

אלעד ארזי: היא אמרה שהיא גבתה שנתיים אחורה שלא גבו.

לורן אבישר-אביטן: שנתיים אחורה שלא גבו.

ענבר כהן: לא הייתה גבייה ב-2023 וב-2024,

מירית בן אשר: זה יותר עשייה מאשר-

ענבר כהן: אז עכשיו זה יותר,

מירית בן אשר: זה חיובי.

ענבר כהן: ממה שהיא ציפתה,

ברוריה אליעז: אז-

ענבר כהן: היא הצליחה לגבות כספים רטרואקטיבית.

ברוריה אליעז: כן, אני מציעה לכולנו לשים לב איפה זה קרה, לא כל כך לעבור על זה לסדר היום.

ענבר כהן: זה קרה לפני הקדנציה הזאת.

ברוריה אליעז: יש לנו מצבים של שאפו. שאפו לכאן או שאפו לשם, כי לא עברו לרע ולא עברו לטוב, זה יופי, ככה צריך לעבוד. במקומות שאין לנו, אפילו כשגבינו מעל ומעבר, היה לנו את סעיף הארנונה גם. ועכשיו אנחנו חוזרים לסעיף הזה בתגמולים הממשלתיים האחרים? כשהיא מפרטת לנו, מה זה? זה משטרה? זה ביטחון קהילתי? וזה, מה- עוד פעם מים ורווחה, אני לא יודעת למה זה לא נגמר במים שם-

מירית בן אשר: לא, זה פיס, פיס, לא מים.

אלעד ארזי: פיס, פיס.

ברוריה אליעז: מה?

מירית בן אשר: פיס רווחה.

ברוריה אליעז: אה, פיס- סליחה, זו הקטרקט שלי. והעברות מתנ"ס. אני אומרת, בסדר, זה קורה. אנחנו כל הזמן רק עובדים בעבודה, זה קורה יותר שמוצאים יותר, אחר כך פחות ואחר כך משווים. אבל לא צריכה לעבור חצי שנה, נכון? אנחנו כאן מדברים על חצי שנה ולא על רבעון, כך את אמרת. זה 2 רבעים כלולים פה. נכון? לא צריכה לעבור חצי שנה כשמצטברת סטייה לפה או לשם. אני חושבת שאנחנו, זאת אומרת, ראש המועצה והנהלתו, ומנהלי המחלקות שלו, צריכים להיות מודעים באיזו נקודה, באיזה מחלקות-

ימית לוי: מהיום שאני נכנסתי לתפקיד,

לורן אבישר-אביטן: רגע, אבל-

ימית לוי: אנחנו היינו מודעים לבעיה מול המשטרה. אבל להביא את הכספים האלה זו עבודה, כפי שהתחלתי ואמרתי, מאוד סיוזיפית, מאוד קשה, של כמה אנשים פה, גם של הקב"ט, גם של הגזברות, מול המשטרה, להביא את הכספים האלה, אחורה. היו פה-

אלעד ארזי: מגיע פה הרבה,

*** מדברים ביחד.**

לורן אבישר-אביטן: בדיוק. זה רק טוב. זה רק טוב. לשים לב מה קורה כשזה הפוך, מסכימה. צריך להיות עם אצבע על הדופק. אבל פה?

ברוריה אליעז: את יודעת-

לורן אבישר-אביטן: הם עשו עבודה מטורפת כדי להשיג אחורה.

ברוריה אליעז: לא, אבל-

לורן אבישר-אביטן: אז אני חושבת שזה רק טוב.

ברוריה אליעז: לא, לא, אבל הסטייה נשארת בעינה, צריך לאזן אותה.

לורן אבישר-אביטן: צריך לאזן, אבל זה לא שהיא תפסיק-

ברוריה אליעז: אז זאת אומרת ש- זה לא שהיא תפסיק. מה זאת אומרת?

לורן אבישר-אביטן: שכאילו הגבייה תהיה עכשיו ולא בדיעבד.

שמואל לביא: אבל מה יש לאזן פה?

לורן אבישר-אביטן: זה מה שהיא מתכוונת.

ברוריה אליעז: לא לגבות באיחור כל כך גדול, 'מה יש לאזן'.

שמואל לביא: נו, בסדר.

לורן אבישר-אביטן: אבל זה קרה לפני הקדנציה הזאת.

שמואל לביא: אבל זה לא תלוי בהם, זה תלוי גם במשרדים ממשלתיים, זה לוקח זמן.

ימית לוי: זה לא תלוי בשליטתנו. למשל,

* מדברים ביחד.

ברוריה אליעז: מה זה, שמוליק, באמת. יש משרדי ממשלה, כמו חינוך, שזה הולך בסדר.

ימית לוי: לא נכון.

ברוריה אליעז: אני לא חושבת-

ימית לוי: לא נכון.

ברוריה אליעז: לא. אם עובדים נכון, אז זה נכון.

ימית לוי: אני יכולה להגיד לך שרשויות, עוד-

* מדברים ביחד.

ברוריה אליעז: מה כל כך כועסים כאשר אומרים שצריך להיות סדר?

ימית לוי: אז בואי אני אסביר לך-

ברוריה אליעז: לא צריך לכעוס על המילה שזה לא בסדר.

שמואל לביא: אני לא כעסתי, אני ניסיתי להבין.

ברוריה אליעז: אתה כועס, אז אתה מתפרץ עליי, אז לא עשיתי דבר, לא עשיתי לך דבר רע, שמוליק.

שמואל לביא: אבל אני שאלתי.

ברוריה אליעז: למה אתה מתפרץ?

אלעד ארזי: יאללה, בסדר, חברים.

שמואל לביא: למה אני מתפוצץ? שאלתי.

ימית לוי: לפעמים, גם אם אנחנו-

אלעד ארזי: ימית, בואי נתקדם, ימית.

ימית לוי: גם אם אנחנו עושים הכול בסדר, ולדוגמה, אבטחה במוסדות חינוך 2025, שעתיים, 25. רשויות, אף רשות עוד לא קיבלה, קיבלו ינואר, אולי פברואר, וזהו. כי האוצר תקע את התקציב למשרד לביטחון הפנים. אז הוא אמר 'אין כסף', אנחנו דיווחנו אבל הכסף לא נכנס. זאת אומרת, שפערים תמיד יהיו.

ברוריה אליעז: אוקיי, אז-

*** מדברים ביחד.**

ברוריה אליעז: אז אם בסעיף הזה יש תשובה מראש, מאוד חשוב לדעת אותה.

ימית לוי: לפעמים-

ימית לוי: כדי למנוע את השאלה.

זהבה הראל: באופן כללי, באופן כללי, הרשויות נדרשות להוציא את הכספים ואחר כך לדווח. וכשאתה מדווח, לא תמיד-

מרים אלגרבל: אתה מקבל.

זהבה הראל: לא תמיד שולחים לך חזרה, 'יתקן את זה'.

*** מדברים ביחד.**

זהבה הראל: 'אבל עכשיו תתקן'-

ברוריה אליעז: בסדר, אבל כאן היא אמרה הערה נוספת,

אלעד ארזי: ימית.

ברוריה אליעז: היא אמרה נוספת, רגע, אל תעברי הלאה, אני עוד לא סיימתי עם ההערה שלי, בבקשה.

אלעד ארזי: אה, לא סיימת?

ברוריה אליעז: לא, לא סיימתי, אני בתוך ההערה. אז אל תעביר, בבקשה, הלאה. אז אני מבקשת לסיים את ההערה ולומר שגם כאן חשוב מאוד שנדע שקרה איזה באג עם המשטרה, המשטרה, את אמרת עכשיו, שכאן היה סיפור של העברות.

לורן אבישר-אביטן: למשל, המשטרה היה דוגמה.

ברוריה אליעז: למשל.

אלעד ארזי: מה?

ברוריה אליעז: אז אם היינו יודעים את זה,

לורן אבישר-אביטן: המשטרה היה דוגמה.

ברוריה אליעז: לא היינו שואלים את השאלה, זה לא היה מקפיץ אותי, ה-60%. אני חושבת שכל אחד היה צריך לקפוץ, לא רק אני. 60% לכאן או לכאן, כל חבר צריך כאן לשאול את עצמו 'למה', ולא כל כך להיות שקט עם זה. אז שאלתי את עצמי. אם הייתי יודעת את התשובה מראש, עם המשטרה, לא הייתי שואלת.

ימית לוי: לא, אמרתי שזאת התשובה, זו גבייה-

ברוריה אליעז: אז אמרת לי את זה בדיעבד. אז-

ימית לוי: לא, זה לא קשור לאוצר. אני לא מדברת על זה.

ברוריה אליעז: עכשיו אמרת לי שעם המשטרה היו בעיות.

ימית לוי: לא, ההסבר פה הוא אחר. פה הייתה גבייה ביתר, כי גבינו הכנסות של שנים קודמות, של 2023 ו-2024. זה ההסבר.

מירית בן אשר: ביי, מיכל.

אלעד ארזי: ביי, מיכל.

מירית בן אשר: ימית, מה הכוונה ל-'העברות מתנ"ס'?

אלעד ארזי: חג שמח.

*** גב' מיכל זלכה עזבה את הדיון.**

ימית לוי: 'העברות מתנ"ס' זה אומר, יש כל מיני פעולות שמתבצעות באמצעות מתנ"ס, כמו סל מדע, מיצוי הנגב. כשהם מבצעים, מגישים דיווחים, אנחנו מקבלים את הכסף ומעבירים אליהם. אז זה נמצא גם בהכנסה וגם בהוצאה.

ברוריה אליעז: אבל אני עדיין לא- קיבלתי תיקון ואני לא מבינה אותו. אם את אומרת שאת קיבלת יותר עכשיו בגלל העניין של הוצאות גבוהות שלא,

לורן אבישר-אביטן: שלא נגבו.

ברוריה אליעז: לא נגבו, אז המשטרה כן הייתה בסדר, למה המשטרה לא? ואם הסיבה היא-

ימית לוי: כי ב-2025-

ברוריה אליעז: אז אל תגידי שלא, רגע. ואם המשטרה, אני פשוט רוצה לראות שאני לא מטומטמת. ואם המשטרה,

לורן אבישר-אביטן: את לא. אפשר להמשיך?

ברוריה אליעז: אני יודעת. ואם המשטרה לא הייתה בסדר אז צריך לומר,

ימית לוי: אבל זה גם וגם.

ברוריה אליעז: ואני אדע מראש שזאת סיבה.

ימית לוי: ב-2023-2024 ברשות לא היו בסדר, ב-2025 המשטרה לא הייתה, זה גם וגם.

ברוריה אליעז: אוקיי, אז זה סימן, אז סימן שהבנתי נכון, אז- אז היית אומרת את המשפט האחרון וכולנו הינו שמחים.

ימית לוי: הוא לא רלוונטי להסבר הזה.

אלעד ארזי: ימית.

ענבר כהן: יאללה.

אלעד ארזי: ימית.

ברוריה אליעז: אם את לא מבינה למה אני כן- אם אני כן מרוצה מהמשפט האחרון,

ימית לוי: הבעיה-

ברוריה אליעז: אז לא הבנת על מה הוויכוח.

ימית לוי: ולא הבנתי.

ברוריה אליעז: טוב. הבנתי שיש גם זה וגם זה, ששייך לשנה זו ושייך לשנה זו. אם המשפט הזה היה נאמר מההתחלה, ולא הייתי עכשיו מזיעה כדי לסחוט אותו, אז הייתי מבינה ולא שואלת שאלות.

לורן אבישר-אביטן: לדעתי היא ניסתה לא להגיד אותו.

ברוריה אליעז: למה היא ניסתה לא להגיד? לא, את יודעת, כי יש אחר כך, יש מין תחושה כזאת, יש מין תחושה כזאת, שכיוון שאנחנו לא כל כך מבינים, זהבה נתנה לאישור, אז-

זהבה הראל: את נתת אישור.

ברוריה אליעז: את אמרת. אני אומרת לך שאת...

זהבה הראל: אני חותמת לך. שאת...

ברוריה אליעז: אז אם כך, אם כך, יש תחושה שצריך לסחוט כאילו איזו אמת. אז תגידו-

ימית לוי: אני אמרתי-

*** מדברים ביחד.**

ימית לוי: אני עוברת הלאה.

ברוריה אליעז: אז תגידו את זה, מה, תגידו, מה, את מתביישת שהמשטרה לא הייתה בסדר?

לורן אבישר-אביטן: זו לא המשטרה-

ברוריה אליעז: בשנה אחת שמעתי שכן יש. איך אתם אומרים 'לאי' טוב, תעברו הלאה.

ענבר כהן: ברוריה'ליה. ברוריה.

ברוריה אליעז: כי אי אפשר לא לומר את ה- זה מחזיר אותנו- חבריי המכובדים, זה מחזיר אותנו לזה שצריך מראש, בבקשה, לשלוח חומר עם הסברים. ואז אנחנו נדע מה לא לשאול ומה להבין מראש.

ענבר כהן: בסדר, ברוריה, אבל- את צודקת במה שאת אומרת.

ברוריה אליעז: בסדר.

ענבר כהן: רגע, רגע.

ברוריה אליעז: אז לא לעשות ממני שאני לא מבינה.

ענבר כהן: רגע, רגע.

ברוריה אליעז: אני מבינה מצוין, אבל צריך לשלוח את החומר, שאני אבין מראש ואני לא אסחט עוד קטע, ועוד קטע, ועוד קטע, ואז יגידו לי ש-יב-2024 היה כך וב-2025 כך, ולכן. אז תגידו מראש הכול.

ענבר כהן: אבל נכון אמרנו שאנחנו רגע עושים בריף מהיר על הנתונים? כדי שימית תציג איזושהי תמונה מהירה?

ברוריה אליעז: כן.

ענבר כהן: נקבל אחר כך את הנתונים,

*** מדברים ביחד.**

ברוריה אליעז: אבל לא הייתי-

ענבר כהן: וכל רשימת השאלות-

ברוריה אליעז: לא, אבל היא לא הייתה שולחת לי-

ענבר כהן: וכל רשימת-

אלעד ארזי: ימית, ימית.

ברוריה אליעז: היא לא הייתה שולחת לי את זה, 2024-2025.

ענבר כהן: וכל רשימת שאלות יכולה להגיע אחר כך.

אלעד ארזי: יאללה ענבר, בסדר- ברוריה, בסדר?

ברוריה אליעז: בסדר,

אלעד ארזי: נתקדם.

ברוריה אליעז: כיוון שאתה מרגיע אותה שיהיה בסדר,

אלעד ארזי: נכון.

ברוריה אליעז: אז יהיה בסדר רק אם אני אקבל את כל ההסברים.

ענבר כהן: כן, אבל אפשר-

אלעד ארזי: את תקבלי את ההסברים,

ברוריה אליעז: בסדר.

אלעד ארזי: מישהו אמר שאת לא תקבלי את ההסברים?

ברוריה אליעז: שלא יהיה מצב שיהיה בסדר ולא מקבלים הסברים.

ענבר כהן: לא יקרה.

ברוריה אליעז: אוקיי.

אלעד ארזי: אבל את רואה כמה זמן היא מסבירה לך, ברוריה.

ברוריה אליעז: לא, כי כאילו, אתם עוברים הלאה. אני יודעת שזה 15:20. אבל באמת, אנחנו יושבים כאן בשביל לא כל דבר לא להבין. ובשביל להבין, כבר סיכמנו. נהיה כולנו בסדר ונקבל את החומרים.

אלעד ארזי: כן ימית, תמשיכי.

ברוריה אליעז: המפורטים, המפורטים.

ימית לוי: אני ממשיכה הלאה. גם בסעיף תקבולים אחרים יש פער של 869 אלף שקל.

אלעד ארזי: נגמר הזמן של ההקלטה בפייסבוק, כאילו?

יעל תמאוי: מה קרה?

ענבר כהן: תפתחי שוב פעם, תפתחי עוד קישור.

אלעד ארזי: ימית, תמשיכי.

יעל תמאוי: היקום,

ענבר כהן: תפתחי עוד קישור, לימור.

יעל חמאוי: מסמן לנו.

ענבר כהן: לא, לא. לימור, תפתחי עוד קישור.

ימית לוי: 869 אלף שקל, סיימנו לתקציב. בתקבולים האחרים. ההסבר לכך הוא, קודם כל, כפי שאמרתי קודם, שקרן לעבודות פיתוח שתקצבנו, לא משכנו. זה אומר שאין פה ביצוע של ההכנסה הזו. כמו כן, הסכם עם בני שמעון וקרן ארנונה שתקצבו יהיו רק ברבעון האחרון, קרן הארנונה זה במקרה הטוב ב-31 בדצמבר.

מירית בן אשר: זה מה שהיא מסבירה עכשיו.

ברוריה אליעז: לא שומעת.

ימית לוי: זאת אומרת שאלו ההכנסות שאנחנו נזכה לראות אותן רק ברבעון האחרון. מנגד, יש פה הכנסה של 87 אלף שקל שקיבלנו והיא לא תוקצבה, מדובר במרכז הפעלה 2021, ברוריה. זאת אומרת, מי שלא דיווח הרשאה מ-2021, אנחנו, שוב, עבודה שנעשתה, של הביטחון והגזברות, להביא את הכספים האלה, 87 אלף שקל.

מירית בן אשר: זה משהו שהוא שנתי? זה חד-פעמי?

ימית לוי: זה חד-פעמי.

עופר לוי: מ-2021, על ידי איזה משרד?

ימית לוי: הרשות לביטחון פנים. אז אני עוברת הלאה.

ברוריה אליעז: המשרד לביטחון פנים לא דיווח?

ימית לוי: אנחנו. במועצה לא דיווחו.

לורן אבישר-אביטן: הרשות.

ימית לוי: זה לא אנחנו, זה מי שהיה במועצה, וביצע את הפעולות האלה, לא דיווחו אותן. ולא קיבלו את הכסף, הייתה הרשאה תקציבית ולא דיווחו. אני עוברת לצד ההוצאות. בצד ההוצאות, תקציב השכר הכללי הוא 4.8 מיליון, 161 אלף שקל פחות מהתקציב. החצי שנתי הוא לא תמיד כל כך מייצג, כי יש הבראה בחצי שנה, ויש אחר כך מענק יובל, ויש כל מיני, ביגוד שבא במחצית השנייה. אבל זה פחות או יותר, כרגע זה עומד על התקציב. פה יש לכם פירוט של התקציב מול ביצוע של מספר התקנים המתקצבים, מספר המשרות, מול העלות של השכר. אתם יכולים לראות שבהנהלה, בכלליות, אין פערים בין התקציב לביצוע של התקנים. יש 109 אלף שקל עודף בתקציב, זה בעצם נובע מכך שמשרה אחת, שתוקצבה כתקן, הייתה במיקור חוץ במחצית הראשונה של השנה, במחצית השנייה היא כבר בתקן.

נוצר על ידי **SUMIT.**

עופר לוי: איזו משרה?

ימית לוי: משרה של הלשכה. שירותים מקומיים, תוקצבו 13 משרות, בפועל יש 14 משרות. ההסבר לכך הוא 2 משרות שהיו אמורות להיות פחות בהנדסה, הן בעצם בפועל כן קיימות. ומשרה אחת באחזקה, שהיא תוקצבה מתחילת השנה אבל היא אושרה רק במחצית השנה השנייה של השנה.

מירית בן אשר: של הגינון?

אלעד ארזי: לא.

ימית לוי: אחזקה.

אלעד ארזי: אחזקה.

מירית בן אשר: אה, אחזקה, סליחה.

ימית לוי: מבחינת פער עלויות השכר, אז זה זניח. שירותים ממלכתיים, 26 משרות לעומת 25 בפועל. יש פה הפרש חלקיות משרה, קצת ברווחה, קצת פה, שעזבו במהלך השנה. פער עלויות של 107 אלף שקל. עודף. במים, 3 משרות מתוקצבות, 3 ביצוע. יש פה גירעון של 58 אלף שקל שנובע מעובדים במפעל המים שפרשו, כמו איברהים, מנהל גינון. זה הפיצוי שלו, שעות סיום העסקה. סך הכל, אין הרבה פערים.

מירית בן אשר: ומאיפה אנחנו אמורים לתקצב כל הפערים האלה?

אלעד ארזי: איזה פערים?

ענבר כהן: ימית, אבל היה לנו,

מירית בן אשר: פער עלויות שכר.

ענבר כהן: גם בתקציב את ה-,

אלעד ארזי: הפוך.

מירית בן אשר: אה, הוא חיובי.

אלעד ארזי: אז פה החיובים.

מירית בן אשר: הסתכלתי על השורה לפני.

אלעד ארזי: אנחנו חסכנו בשכר.

מירית בן אשר: הסתכלתי-

ימית לוי: יש תקציב הוצאות-

מירית בן אשר: הסתכלתי על הפערים של השורות.

אלעד ארזי: כן.

ענבר כהן: היה שם איזה חצי מיליון שקל שהוא בסוף לא מומש, איפה הוא?

מירית בן אשר: איזה תקציב?

ימית לוי: חלק ממנו כן ממומש.

מירית בן אשר: איזה תקציב? סליחה, רק לא שמעתי, על מה אנחנו מדברים?

ימית לוי: זה לא תלוי בגורם אחד. פרישה, הוצאות פרישה.

מירית בן אשר: אוקיי.

ימית לוי: פה, את הוצאות הפרישה האלה, בחרתי בעצם לא להעביר לשם, אלה היו הוצאות הרבה יותר גבוהות ממה שאתם רואים פה, זה היה בסביבות ה-100 אלף שקל, מכיוון שזה שייך למשק המים, ומשק המים אני מעדיפה שיופיע בתוך משק המים ולא בנפרד. אבל כן מומש.

ענבר כהן: לא, אבל מה, היה שם מלא-מלא כסף ששמנו בצד.

ימית לוי: נכון, חלק אבל כן מומש. חלק לא, חלק כן. זאת אומרת, המימוש הוא לא רק על עובד אחד. זה עובדים שעוזבים במהלך השנה, אז גם מזכירת מחלקת רווחה אחרי 4 שנים, מזכירת הנדסה אחרי 4 שנים, מנהל הגינון. זה מצטבר לסכומים לא מבוטלים שהם כן כנגד הכסף הזה-

מירית בן אשר: מנהל הגינון. מנהל הגינון.

ברוריה אליעז: מנהל הגינון שפרש?

עופר לוי: אני מניח שהיו מקבלים פנסיה צוברת?

ברוריה אליעז: אז זה עובר...?

ימית לוי: מה? מה?

עופר לוי: מקבלים פנסיה צוברת היום? או שזה,

ימית לוי: הם פנסיה צוברת,

עופר לוי: אוקיי.

ימית לוי: אבל אנחנו כן צריכים לשלם להם את הפדיון חופשה, ואת המחלה למי שמגיע.

עופר לוי: אז מתי הפנסיה,

ענבר כהן: לא, אבל יש לנו,

עופר לוי: תקציבית?

ענבר כהן: הפנסיה התקציבית, רק ברגע שהם פורשים אנחנו מתחילים לשלם.

עופר לוי: אוקיי.

ימית לוי: זה רק עובדים שהם בפנסיה-

עופר לוי: לא, אבל מי שנקלט היום, עדיין הפנסיה שלו היא פנסיה-

ימית לוי: לא.

ענבר כהן: לא, לא.

ימית לוי: מ-2005 אין יותר פנסיה תקציבית.

עופר לוי: מ-2005? אוקיי. אז מישהו כמו איברהים, שהוא 20 שנה פה?

לורן אבישר-אביטון: נשאר רק 2. ועכשיו אחד. לא?

עופר לוי: הוא לא בתקציבית?

לורן אבישר-אביטון: אה, גם לא?

ימית לוי: לא.

עופר לוי: אוקיי.

ברוריה אליעז: כמה נשארו?

עופר לוי: זה רציתי לבדוק, אם מישהו אחרי זה-

ימית לוי: אם יש לנו עדיין עובדים שהם,

ברוריה אליעז: הוותיקים.

ימית לוי: עדיין עובדים והם בפנסיה תקציבית כשהם יפרשו. אמרתי שכן.

עופר לוי: כן. לא, אבל איברהים הוא ותיק, הוא היה פה 20 שנה.

ימית לוי: בפעולות הכלליות יש לנו סטייה, 243 אלף שקל. ביצוע ביתר. יש פה פערים שנובעים מ-50 אלף שקל ביתר או פחות. מה שבירוק זה בעצם ביצוע, תת-ביצוע, לעומת, לקחתי, מה שבאדום זה ביתר. אני רוצה להתמקד באלה שהם ביתר. אחזקה ותיקון מתקני משחק, יש פה סטייה של 111 אלף שקל. אנחנו קיבלנו דו"ח ליקויים בכל גינות המשחק.

מירית בן אשר: כבר ב-2024 קיבלנו אותם, לא?

ימית לוי: ואנחנו השנה טיפלנו בהם.

מירית בן אשר: וגם תקצבנו את זה בהתאם.

ימית לוי: לא תקצבנו את ה-

מירית בן אשר: הייתה התייחסות פה ל- שנייה, למתקני חינוך, דיברנו על זה. על הסטיות של אותו דו"ח בעצם.

אלעד ארזי: אבל יש גם חוץ מה-,

מירית בן אשר: אין בעיה, אבל זה לא היה באותו דו"ח?

אלעד ארזי: לא.

מירית בן אשר: הבטיחות?

ימית לוי: לא.

אלעד ארזי: זה היה הדו"ח של החינוך.

מירית בן אשר: זה היה בנפרד?

אלעד ארזי: סתם לדוגמה,

מירית בן אשר: כי אז זו עם סטייה מאוד גבוהה,

אלעד ארזי: פארק הציפורים,

מירית בן אשר: המון דברים... את התקציב בעקבות זה.

אלעד ארזי: אבל מה שנבדק זה רק החינוך.

לורן אבישר-אביטן: ולא תקצבו את זה.

מירית בן אשר: כן, אבל גם זה דו"ח מ-2024.

אלעד ארזי: נו, אז מה?

מירית בן אשר: לא תקצבו את זה גם?

אלעד ארזי: אבל היה גם מעבר לזה,

* מדברים ביחד.

אלעד ארזי: לא.

ימית לוי: אנחנו גם קיבלנו את האומדנים רק ב-2025, וזה גם לא חינוך, החינוך זה בחינוך.

אלעד ארזי: כמו שאמרתי, זה לא קשור לחינוך.

זהבה הראל: קיבלתי את זה?

מירית בן אשר: כן.

ימית לוי: אז אנחנו השנה בעצם טיפלנו בהם. אני רק אומר שהחריגה הזו, יש כנגדה שריונים, זאת אומרת, נגיד, כסף שקיבלנו מהמשטרה על שנים קודמות, כאילו זה פה זה עודף, אז הוא משמש לגירעון הזה, זה אחד כנגד השני, אז הסטייה היא מבוקרת. כנ"ל לגבי תאורת רחוב קבלניות. גם פה, כרגע הסטייה היא 56 אלף שקל, ואנחנו-

מירית בן אשר: סטייה ממה? זה לא הקבלן אמור לתחזק את זה ולהחליף את גופי התאורה? זה לא חלק מהמכרז איתנו?

ימית לוי: אנחנו משלמים. אנחנו-

מירית בן אשר: לא, ברור לי, אבל זה לא חלק מהמכרז?

ימית לוי: הסטייה היא תקציבית.

מירית בן אשר: של-

עופר לוי: יש הרי-

אלעד ארזי: מה השאלה? סליחה, מירית?

עופר לוי: יש תשלום, אני מניח, לתיקון.

מירית בן אשר: יש תשלום, כן, אבל,

ברוריה אליעז: הוא שואל אותך מה השאלה.

עופר לוי: לא בגדר אחריות.

מירית בן אשר: כן, אני- אחד-אחד.

עופר לוי: השאלה אם יש אחריות, התשובה היא שלא.

ימית לוי: הסטייה היא תקציבית, אנחנו בעצם תקצבנו, נגיד, 300 אלף שקל בשנה לטובת תחזוקת תאורת רחוב. בפועל, הצרכים הם הרבה יותר משמעותיים ממה שהיו בשנים קודמות. יש גידול בהחלפות גופי תאורה, עמודי תאורה-

מירית בן אשר: אנחנו שוקלים לעבור ל-, אולי זה לא לך, אבל באופן כללי. שוקלים לעבור לתאורה סולארית?

ימית לוי: סולארית?

מירית בן אשר: כן.

ימית לוי: אי אפשר, תאורת רחוב לא יכולה להסתמך על תאורה סולארית.

מירית בן אשר: אצלי בבית זה עובד אחלה.

ימית לוי: זה נכון, אני מכירה את זה, זה משמש לדברים קטנים, מסוימים, אבל זה לא באמת מחליף,

עופר לוי: לא, השאלה פה עוצמה, כן. על מה את מדברת? על בגן, שמהשמש, או הפאנלים של הגג?

מירית בן אשר: לא, דיברתי על תאורת רחוב סולארית, שאלתי אם זו אופציה.

ימית לוי: עשו פה פרויקט לפני,

מירית בן אשר: כן, למה לא?

ברוריה אליעז: זו אופציה? היא שואלת.

אלעד ארזי: מה, בתאורת רחוב?

ברוריה אליעז: כן.

אלעד ארזי: לא נראה לי ש-,

ברוריה אליעז: זה לא ילך?

אלעד ארזי: שזה משהו שאפשרי, לא נראה לי. אני לא מכיר עוד רשות שעושה,

ימית לוי: אני מכירה פיילוטס שעשו בגינות משחק וזה עבד נחמד.

אלעד ארזי: אולי במקומות ספציפיים, קטנים, לא נראה לי תאורת רחוב כללית יכולה להסתמך על זה.

ימית לוי: לא תאורת רחוב, לא לכבישים. אבל זה כן יכול להיות לגינות משחק. אז בעצם, פה כבר אנחנו יודעים שהגירעון הזה רק ילך ויעמיק, כי הצורך רק ימשיך ויגדל. אז אנחנו נצטרך בעצם להתייחס לזה בחצי שנה הקרובה, בתקצוב, ולתת מענה. יש לנו פה גם חריגה בנושא יום העצמאות, קבלניות. המספר 255 הוא לא בדיוק- זו לא החריגה האמיתית, כי התקציב הוא תקציב לשנה. והחצי שנתי, הוא חותך את התקציב לחצי שנה, אבל יום העצמאות קורה פעם בשנה. אז כל הביצוע בעצם מתבצע במחצית הראשונה. אגב, יש פה חריגה יותר גדולה, החריגה האמיתית פה היא יותר באזור ה-150 אלף שקל-

ענבר כהן: כן, בסדר, זה כבר עושה שכל. בואי, זה משוגע לרשום את זה ככה, ימית.

ימית לוי: אז המבצע הוא לכיוון ה-,

ענבר כהן: כאילו, זה נותן אינדיקציה כאילו הוצאנו כמעט 600 אלף שקל על יום העצמאות, זה היה טירלול, כי תקצבנו מראש 350,

ימית לוי: לא, אז זה 400 שם.

ענבר כהן: ועוד 255 זה עושה, בסדר, אם זה בסוף נחתך, כי באמת- בסדר, צריך היה להגיד את זה, שהחריגה בסוף,

אלעד ארזי: זה היה 10% יותר.

ענבר כהן: היא באופן שהוא באמת שם אותנו בעוד כמה,

אלעד ארזי: חברים, זה היה 10% יותר, אני לא יודע על מה אתם מדברים.

ענבר כהן: שזה אחרת להגיד את זה ככה, מאשר משהו-

ימית לוי: תמיד יש, יש הוצאות שהן עונתיות.

ענבר כהן: אני מבינה מה את אומרת, ימית, אני מבינה מה את אומרת,

ימית לוי: אז,

ענבר כהן: רק אני אומרת שאנחנו, האנשים הפשוטים, מסתכלים- אני בדיוק אמרתי לאלעד, אמרתי לו 'מה, הוצאת 600 אלף שקל על יום העצמאות? זה סכום פסיכיי',

ימית לוי: אז לכן אני מסבירה לכם-

ענבר כהן: אבל כשזה- אין בעיה.

לורן אבישר-אביטן: אנחנו לא יכולות להבין את זה.

*** מדברים ביחד.**

אלעד ארזי: מה פתאום, הסכום שעלה יום העצמאות הוא בערך 380 אלף שקל.

לורן אבישר-אביטן: כשכותבים דברים כאלה להדיוטות-

אלעד ארזי: זה לא היה נכון לכתוב את זה ככה.

ענבר כהן: אני מבינה מה- אני מבינה.

לורן אבישר-אביטן: לא, לא, הכוונה היא כשאתם שולחים לנו.

מירית בן אשר: בסדר, אבל מה שהיא כתבה נכון לכל שאר הסעיפים גם.

ימית לוי: אבל אני כתבתי את זה גם-

ברוריה אליעז: נכון.

ענבר כהן: לא, לא.

ברוריה אליעז: נכון.

ענבר כהן: לא, לא, זה לא נכון.

לורן אבישר-אביטון: ברור, אני אומרת שאם שולחים לנו, אנחנו לא-

מירית בן אשר: למה?

אלעד ארזי: כל הדף הזה הוא,

ענבר כהן: כי שאר הסעיפים הם לא יומיים. הם לא לאירוע חד-פעמי,

ברוריה אליעז: חד-פעמי.

ענבר כהן: הם משהו לאורך זמן. יום העצמאות זה אירוע אחד שבו, כאילו-

ברוריה אליעז: הסעיף הזה הוא מיוחד.

ענבר כהן: כאילו- בדיוק. כאילו התקציב,

ברוריה אליעז: הסעיף הזה הוא מיוחד.

ענבר כהן: לא, בתקציב הוא 300 אלף שקל,

ברוריה אליעז: נכון.

ענבר כהן: כאילו היא תוקצבה עכשיו ב-200 אלף שקל, ואז הגירעון שלה היה 255. אבל זו לא המציאות, זו לא עלות יום העצמאות שלך, זה אחרת מכול שאר הסעיפים.

ברוריה אליעז: נכון.

לורן אבישר-אביטון: שאר הסעיפים. זה סיפור אחר.

ימית לוי: אז היו פה הוצאות-

ברוריה אליעז: הוא בעצם מתחלק ל-4. ל-4, אם אתה קורא לזה 'רבעון'.

ענבר כהן: נגיד, לרבעון, כן.

ברוריה אליעז: אם אתה קורא לזה רבעון.

ענבר כהן: בדיוק, ורק שניים נספרו.

ברוריה אליעז: כן.

ענבר כהן: בסדר, זה עושה שכל, הכל בסדר.

ברוריה אליעז: זה סעיף חד-פעמי.

ענבר כהן: טוב, בוא נתקדם. לרגע נבהלתי.

ימית לוי: טוב, הוצאות שקשורות לשריפה שהייתה ו-

*** מדברים ביחד.**

ענבר כהן: בסדר. אין בעיה, זה בסדר, אבל זה עושה שכל אחר.

עופר לוי: מה המשמעות של, בביטחון ואבטחה, שיש הסכם שתוקצב לכל השנה,

ימית לוי: של?

עופר לוי: אבל הוא נכנס לתוקף רק באפריל, אז לא ידעו את זה מראש? זאת אומרת, מתי מסתיים ההסכם-

ימית לוי: האריכו אותו.

עופר לוי: אה.

ימית לוי: הארכנו את ההסכם הקודם,

עופר לוי: אוקיי. אני מבין.

ימית לוי: כדי להספיק ל-, יכולנו להרוויח-

אלעד ארזי: כדי להתארגן על המכרז.

עופר לוי: אז... הנסיבות השתנו.

אלעד ארזי: והמחיר היה זול יותר.

עופר לוי: אני מבין. אז, ו-,

ימית לוי: וזה אגב גם בגינון, וזה גם בניקיון רחובות.

עופר לוי: עכשיו, בגינון מצוין שמגייסים עוד גננים. אבל לא היה, להבנתי גם צומצם צוות הגננים באיזושהו שלב.

ימית לוי: אז במחצית הראשונה של השנה אתם רואים שיש פה עודף.

עופר לוי: אז מתי צמצמו אותם ומתי הוסיפו בחזרה?

שירי בן שחר: בחורף.

ימית לוי: אני לא יודעת להגיד את המספרים, זה לא,

שירי בן שחר: בחורף, כשיש צימוח מועט יותר, צומצם צוות הגינון, ובקיץ, ברגע שהייתה עלייה בכמות הצימוח, גם נוספו עוד עובדים.

עופר לוי: אז זה משהו שכל שנה מתבצע? בצורה מחזורית כזאת?

שירי בן שחר: הדינאמיות הזו גם מתאפשרת במסגרת המכרז החדש.

עופר לוי: אוקיי.

ימית לוי: למעשה, פה הגידול גם נובע מכך שאנחנו מקבלים את כול... מהקבלן בעצם לאחריות המועצה.

מירית בן אשר: מתי? החל מ-?

ימית לוי: החל מ-, בינתיים-

*** מדברים ביחד.**

אלעד ארזי: אין לי תשובות לתת כרגע,

ימית לוי: זה אמור להיות ב-,

אלעד ארזי: בעיקרון הם רוצים מאוקטובר, אנחנו נראה מה יהיה עם זה, בסדר?

ימית לוי: זאת אומרת שגם זה משהו שהוא עוד בפתחנו.

מירית בן אשר: שאחרי זה לתקציב?

אלעד ארזי: לשנה הבאה בטח. לא תהיה ברירה.

עופר לוי: אז כמה גננים יש היום?

אלעד ארזי: 15.

ברוריה אליעז: מה?

אלעד ארזי: מה שאמרתי.

ברוריה אליעז: מה 15?

אלעד ארזי: 15 גננים.

ימית לוי: אז במחצית הראשונה אנחנו נראה ביצוע יותר גבוה-

ברוריה אליעז: וזו גדילה? הם גדלים כל הזמן?

מירית בן אשר: לא, היא אמרה, שירי, שבחורף,

ענבר כהן: בחורף.

מירית בן אשר: יש פחות צורך, מצמצמים את מספר עובדים.

אלעד ארזי: נכון.

ברוריה אליעז: אה.

מירית בן אשר: ובקיץ מגבירים אותם חזרה.

ענבר כהן: אני לא בטוחה שזה נכון-

* מדברים ביחד.

אלעד ארזי: השנה אני לא יודע מה נעשה,

ענבר כהן: בשנה הבאה, זה לא חכם.

אלעד ארזי: כי בשנה אחרי, מה שהיה לנו עם המט"ש, וכו'.

ענבר כהן: לא, יש למידה מהשנה הזאתי בדבר הזה, לא בטוח שאנחנו צריכים-

אלעד ארזי: נחשוב על זה. אבל בעיקרון זה נכון בחורף- בואי, זה לאט יותר-

מירית בן אשר: כן, אבל מה ששירי הסבירה, שזה, אפשר לשחק עם המספרים האלה כחלק מההסכם החדש, כשיש שמישות.

ענבר כהן: לא.

אלעד ארזי: נכון מאוד.

מירית בן אשר: כן, היא הרגע אמרה את זה.

ענבר כהן: נכון שהיא אמרה את זה.

שירי בן שחר: אמרתי ואני עומדת מאחורי דבריי.

ענבר כהן: אז אני אומרת שאנחנו צריכים לחשוב על זה- תראי. אני חושבת שחלק ממה שראינו עכשיו במט"ש ועם הגינון, יש סיכוי שהוא גם כתוצאה מזה שהיו כאן פחות גננים, כי אנחנו לחצנו על זה שיהיה יותר-

אלעד ארזי: ממש לא נכון.

ענבר כהן: מה 'לא נכון'?

אלעד ארזי: ממש לא נכון, זה לא קשור בכלל למספר הגננים.

ענבר כהן: זה לא נכון?

אלעד ארזי: לא. ממש לא נכון.

ימית לוי: המט"ש הוא לא קשור,

ענבר כהן: לא יודעת.

ימית לוי: המט"ש, העשייה בו היא נובעת מכך שבועם יש יותר כמויות שפכים שמגיעות למט"ש-

*** מדברים ביחד.**

ימית לוי: ויש פה הצמדה למדד, אז גם בגלל זה-

זהבה הראל: לא שומעים.

מירית בן אשר: עליית המדד, אנחנו צריכים לצפות את זה, לא?

זהבה הראל: אין לה כוח לדבר כבר, אבל לא שומעים.

ימית לוי: את לא יכולה לצפות, זה כל חודש צמוד למדד. וזה ההסבר. הלאה.

עופר לוי: אז גם בהקשר הזה של הגינון, שזה נושא שללא ספק מטריד. אז אני מבין שגם בעבר היו 15 גננים, 2023-2024, לא? שלא הייתה תחלופה של חורף וקיץ. אז בהמשך למה שגם ענבר אמרה, זה, לא יודע, זה נראה, אחד ועוד אחד, אם בעבר לא היו מצמצמים בחורף ועכשיו צמצמו משמעותית. יש שינוי שהוא ניכר, אולי גם מגורמים נוספים.

ענבר כהן: אבל אלעד אומר שזו בכלל לא הסיבה,

לורן אבישר-אביטן: הוא אומר שלא, הוא יודע מה זו, הבעיה.

ענבר כהן: זו לא הבעיה.

אלעד ארזי: והסברנו, שהייתה לנו בעיה ב-

עופר לוי: זה לא? אין קשר?

ענבר כהן: לא.

לורן אבישר-אביטן: הייתה בעיה במים.

ענבר כהן: הוא אומר שלא.

עופר לוי: ועכשיו, 15 גננים, זה כולל גם את השטחים החדשים של שרונים?

ענבר כהן: לא, לא.

אלעד ארזי: לא, לא.

עופר לוי: יהיו עוד, אוקיי.

ענבר כהן: לא, לא. אבל אלעד אומר שזה לא קשור, זה קשור למט"ש, זה לא קשור לכמות הגננים.

אלעד ארזי: אני לא יודע איך זה נכנס לזה עכשיו. ימית.

ימית לוי: טוב. בהוצאות החינוך יש פה ביצוע של 428 אלף פחות מהתקציב היחסי.

זהבה הראל: אנחנו צריכים לשלם?

ימית לוי: לא.

זהבה הראל: יש לנו כסף.

ימית לוי: אז גם בחינוך יש הוצאות שהן עונתיות. למשל, הצטיידות של שיפוצי קיץ, היא מתבצעת ברבעון הנוכחי. אז אין לזה ביטוי עדיין במחצית הראשונה של השנה. אבל פה בעיקר הפערים נובעים גם מהסעות תלמידים, שבמלחמה לא היו במשך שבועיים, אם אני לא טועה, אז זה חסך לנו בהוצאה. יכול להיות פה מצב שעוד משרד החינוך, אני מאמינה שזה גם יקרה, הם יקזזו לנו את זה בהמשך. גם סייעות אני מאמינה שיקזזו לנו, זאת אומרת, הם מעבירים את הכספים על אוטומט, כמקדמות, ואחר כך הם מקזזים לנו,

מירית בן אשר: וכשקיבלנו ספייר אז אנחנו נחזיר.

ימית לוי: הם יכולים גם לקזז אפילו שנה הבאה. אז זה יכול לקרות. גם סייעת שנייה זה משהו שתקצבנו ובסוף לא היה פה ביצוע. מבחינת סעיף הרווחה. יש פה גם תת-ביצוע של 411 אלף שקל-

*** מדברים ביחד.**

מירית בן אשר: מתחבר למה שאמרת מקודם גם.

ימית לוי: אז יש פה עוד סעיפים, כמו סידור משי"ה, מוגבלויות שכליות, במסגרות, שוב, בתת-ביצוע, הפעלת מעונות בתת-ביצוע. מנגד, יש יתר ביצוע בסעיפי אוטיזם ומועדון ותיקים. מה שפה רציתי להראות לכם ולא שמתו את השם, רגע. מבחינת תקציב החינוך והרווחה, מה שאנחנו והבקרה שלנו תמיד רוצים לראות, זה שהיחס בין ההכנסות להוצאות הוא תואם לתקצוב הנורמטיבי. זאת אומרת, אם אנחנו מסתכלים על הרווחה אמור להיות- שיעור השתתפות המועצה, כפי שאתם רואים בתקציב הוא 27%. זה אמור להיות בערך סביב ה-25%, יש פעולות שהן 100% רשות אז זה קצת יותר. אבל בביצוע אנחנו על 41%. זה כמובן לא מצב אופטימלי ואנחנו צריכים לשפר אותו. זה גם קורה בגלל שלמשרד לפעמים לוקח זמן עד שהם קולטים את כל ההשמות, וזה, ואנחנו מקבלים את התקציבים בדילי. זה גם קורה בגלל ויסותים שמופיעים בסוף שנה. וזה גם קורה כנראה בגלל פערים שאנחנו צריכים לבדוק ואנחנו, גם פה אנחנו נכניס בקרה חיצונית.

מירית בן אשר: ימית, את יודעת להגיד לנו את שיעור ההשתתפות של המועצה לעומת שנה קודמת?

ימית לוי: לא. אני לא יודעת להגיד לך את זה בשלוף. אבל בשנה קודמת לדעתי היה,

ברוריה אליעז: אנחנו קיבלנו השנה, אני זוכרת כי חינוך זה, אני שמה לב תמיד, זה מדבר אליי, שהשנה קיבלנו חצי מיליון נוסף על מה שהיה, בחינוך. הצבענו בעד,

מירית בן אשר: בתקציב?

ברוריה אליעז: להשאיר את החינוך בחצי מיליון. והחמצנו, לטעמי החמצנו שערב אחד, בסוף זהבה ו-,

זהבה הראל: ויעל.

ברוריה אליעז: לא דיברו על מה שהן הכינו. נכון?

יעל חמאוי: כנראה גם היום זה לא יקרה.

זהבה הראל: כנראה שזה יקרה גם היום.

ברוריה אליעז: אה, גם היום הייתן צריכות?

זהבה הראל: כנראה.

יעל חמאוי: בסדר, לא נורא.

ברוריה אליעז: אולי בפעם הבאה, כשנהיה מוכנים כבר,

ענבר כהן: תשלחו לנו... נעבור על זה.

ברוריה אליעז: כיוון שיהיו לנו-

זהבה הראל: נדמה לך.

ענבר כהן: שיעורי בית.

זהבה הראל: אה, הבנתי.

ברוריה אליעז: כיוון שיהיו לנו הכנות ברורות אז תגיעו לזה.

זהבה הראל: אנחנו לא נשלח חומרים, נרצה להציג את מה שעשינו.

ימית לוי: טוב, אני ארוץ,

יעל חמאוי: מקסימום בפסח.

ימית לוי: לא נשאר עוד הרבה. אז מבחינת החינוך היחסיים הם בסדר.

ענבר כהן: בשנה הבאה. לא, אבל זהבה. באמת משהו תשלחו. חבל. משהו תשלחו.

ברוריה אליעז: לא, הן ידברו.

מירית בן אשר: כן.

ברוריה אליעז: נכון?

ימית לוי: הצביעות של השער, זה כבר הסוף... אנחנו סך הכל עומדים בתקציב, יש הלוואה שתקצבנו ועדיין לא לקחנו אותה, מקווה שנצליח לקחת אותה עד סוף השנה. מפעל המים, זה בצד ההוצאות כמו שאמרתי, יש פה תת-ביצוע כי גם, ראינו את זה בהכנסות. במחצית שנייה זה אמור להתאזן. העברות והוצאות חד-פעמיות, יש פה בעצם 678 אלף שקל תת-ביצוע, שזה גם-

מירית בן אשר: סליחה, 327? סליחה, דילגת כנראה על...

ימית לוי: ה-327 אלף של המים?

מירית בן אשר: כן, שוב?

ימית לוי: זה אותו הסבר שאמרתי בהכנסות של המים. שהמים בדרך כלל-

מירית בן אשר: הבנתי, בסדר.

ימית לוי: ההוצאה והכניסה במחצית השנייה.

מירית בן אשר: אוקיי.

ימית לוי: בהעברת והוצאות חד-פעמיות, הפער הזה נובע בעצם מרזרבה שלא מימשנו במחצית הראשונה, אני כן חושבת שנממש אותה, אנחנו כבר שריינו ממנה במחצית השנייה לתאורת רחוב וכל מיני,

ברוריה אליעז: את לא יכולה-

מירית בן אשר: זה בעצם הרזרבה של השקופית הקודמת שהצגת, כל הירוקים?

ימית לוי: לא, רזרבה, אנחנו- כרשות איתנה חייבת לתקצב אחוז מהתקציב שלה עבור רזרבה. ... התקציב לא מיועד.

מירית בן אשר: אוקיי.

ימית לוי: אנחנו לא השתמשנו בו במחצית הראשונה, במחצית השנייה אנחנו כן נצטרך להשתמש. כמו כן, העברת קרן העודפים, שהיה גם בצד ההכנסות, פקודה של 330-350 אלף שקל. זה עניין טכני שיהיה ברבעון השלישי. הנחות בארנונה, דיברנו-

*** מדברים ביחד.**

ימית לוי: זהו בגדול.

לורן אבישר-אביטן: תודה. מודה שניסיתי, הפעם הבנתי את הכל.

אלעד ארזי: טוב, תודה. סיכום שנת חינוך. יש לכם כוח?

ענבר כהן: לא.

ברוריה אליעז: לא, בפעם הבאה.

אלעד ארזי: בפעם הבאה?

ברוריה אליעז: אני חושבת. לא יודעת, תשאל את כולם.

אלעד ארזי: ברוריה, את רוצה פעם הבאה?

ברוריה אליעז: תשאל את כולם. לא יודעת, תשאל את כולם.

אלעד ארזי: מירית. מירית. ברוריה גמורה מעייפות, להמשיך לחינוך? בא לך? או שאני חותך? מה?

ענבר כהן: לא.

מירית בן אשר: אני,

אלעד ארזי: רעננה?

מירית בן אשר: מה שתחליטו. אני זורמת עם הרוב.

אלעד ארזי: עופר, מה אתה אומר?

עופר לוי: על מה?

ברוריה אליעז: התרגלנו-

אלעד ארזי: ברוריה וענבר אומרות שנדחה את החינוך לשיבה הבאה.

מירית בן אשר: סיימנו את השידור?

ברוריה אליעז: כן.

שירי בן שחר: לא, לא.

מירית בן אשר: אה.

עופר לוי: אין לי, לא כזה מפריע לי.

ברוריה אליעז: בנות, הרי אתן מוכנות-

עופר לוי: אין לי התנגדות.

מירית בן אשר: מה שתרצו, אני פה.

לורן אבישר-אביטן: אני בעד גם לחתוך.

ענבר כהן: כאילו, אני חושבת שהקשב הוא גם-

לורן אבישר-אביטן: אלא אם כן זה פוגע בכך.

אלעד ארזי: טוב.

ענבר כהן: מה שאתן רוצות.

לורן אבישר-אביטן: זה פוגע בכך?

ענבר כהן: יש לך כוח?

זהבה הראל: לי יש תמיד כוח.

ענבר כהן: יאללה, בואו,

זהבה הראל: את לא מכירה אותי?

ענבר כהן: נו, אז יאללה. תעשו מקום.

ענבר כהן: סליחה, אני מצטערת.

אלעד ארזי: תגידי, את רצינית? מה קורה איתך, תגידי?

ענבר כהן: נו, אני...

לורן אבישר-אביטן: בגלל זה שאלתי.

9. מינויים לוועדות עם צאתו של יוסי ניסן

אלעד ארזי: תגידי רגע. לגבי הוועדות, יוסי. אני כן שנייה רוצה להתעכב על זה רגע. יש את, יוסי היית בוועדת ביקורת, נכון?

יוסי ניסן: כן.

אלעד ארזי: יושב ראש ועדת ביקורת.

מירית בן אשר: מכרזים.

אלעד ארזי: וועדת מכרזים. ו-,

יוסי ניסן: תביאו את זה לשיבה הבאה.

מירית בן אשר: אני, בדיוק.

ברוריה אליעז: לשיבה הבאה.

מירית בן אשר: אני רוצה שכסיעה אנחנו נקבל החלטה על זה.

ברוריה אליעז: עוד לא קיבלנו החלטה כסיעה.

אלעד ארזי: אז רק ועדת ביקורת אני צריך, אז בואו נמלא-

מירית בן אשר: מה שאמרתי לשירי, שעד שנקבל החלטה אחרת אני אמשך כממלאת מקום. זה בסדר?

אלעד ארזי: יופי.

שירי בן שחר: זה מצוין.

אלעד ארזי: מעולה.

מירית בן אשר: בסדר?

אלעד ארזי: אז אנחנו כולם מאשרים שמירי תהיה ממלאת מקום,

ברוריה אליעז: עד שהסיעה תחליט.

אלעד ארזי: ועדת ביקורת? בסדר? מקובל על כולם? כולם בעד?

עופר לוי: ויוסי ניר יחליף את יוסי ניסן בכל הוועדות האחרות?

מירית בן אשר: זה מה שאמרנו שנקבל החלטה, כסיעה-

עופר לוי: זה מקובל?

** מדברים ביחד.*

אלעד ארזי: לא, לא, יוסי לא רוצה עכשיו, יוסי, אולי כן-

ברוריה אליעז: יוסי, נשב כסיעה להחליט.

עופר לוי: אוקיי.

יוסי ניר: נחליט, אבל לא כרגע.

ברוריה אליעז: לא כרגע, הוא לא רוצה להחליט כרגע.

מירית בן אשר: לא, שנייה. זה לא שהוא, נדון בזה כסיעה, נבוא לפעם הבאה-

עופר לוי: לא, השאלה אם לא תהיה בעיה לחזור-

** מדברים ביחד.*

אלעד ארזי: מה שמדאיג אותי, אני אומר לך, עופר, רגע, שנייה, ברוריה. זה רק-

שירי בן שחר: חברים.

ברוריה אליעז: נחליט ונגיד בפעם הבאה. בסדר?

אלעד ארזי: זה רק-

ברוריה אליעז: לא הספקנו.

אלעד ארזי: רגע, מכרזים את יכולה להיכנס, יש לך פורום במושב, זה יהיה-

שירי בן שחר: נכון, בגלל זה אמרתי שזה אפשר-

* מדברים ביחד.

אלעד ארזי: ותכנון ובנייה, גם בתכנון ובנייה יש לנו פורום, אני יכול לחכות לשיבה הבאה.

שירי בן שחר: רק ועדת הביקורת, שזה מירית-

ברוריה אליעז: מירית ממלאת מקום.

אלעד ארזי: אז עזבו, אז את כל זה נעשה בישיבה הבאה, יוסי, נשב, נדבר, תגיד מה אתה רוצה. ובהנחה וזה, בסדר?

החלטה: המליאה אישרה פה אחד את המשך תפקידה של גב' מירית בן אשר כמחליפת מקומו של יוסי ניסן בוועדת הביקורת עד להחלטת הסיעה על מינויים חדשים בוועדות המועצה במקומו של יוסי ניסן עם צאתו מן המועצה.

10. סיכום שנת חינוך וחזון לשנה הבאה

אלעד ארזי: חינוך. זהבה, אולי כן קחו קצת כמה דקות? תציגו, כבר אנחנו פה.

זהבה הראל: וואלה? יאללה.

אלעד ארזי: מה, יש לכן מצגת?

זהבה הראל: כן, בטח.

אלעד ארזי: קדימה.

ברוריה אליעז: אז מה, עושים חצי? היום קצת ובפעם הבאה?

זהבה הראל: לא, אין חצי.

ברוריה אליעז: לא, אתן אמרתן... ביחד?

יעל חמאוי: ביחד. כל דבר אנחנו עושות ביחד.

* מדברים ביחד.

אלעד ארזי: לימור, את מפעילה לנו את המצגת?

אלעד ארזי: זהבה.

זהבה הראל: כמה זמן זה? 20 דקות, חצי שעה?

ברוריה אליעז: 40 דקות?

זהבה הראל: לא אמרתי, 20 דקות-חצי שעה, לא אמרתי 40- בערך. נעשה מהר, נו. נעשה מהר-מהר.

ענבר כהן: לא מהר-מהר.

אלעד ארזי: 10 דקות. לא, 10 דקות. 10 דקות.

זהבה הראל: אנחנו נשתדל.

אלעד ארזי: 10 דקות. תצליחי, תצליחי.

זהבה הראל: בסוף יגידו עלינו-

* מדברים ביחד.

ענבר כהן: תגידי 'שלום, חינוך' ונלך.

זהבה הראל: ואם, נגיד, נציג רק חלק, יגידו 'מה זה' -

אלעד ארזי: לא, להציג הכל.

זהבה הראל: יאללה, יאללה, נשתדל. איפה המצגת?

שירי בן שחר: איפה לימורי? המצגת אצל לימור.

אלעד ארזי: לא הולך? נעשה את זה ישיבה הבאה?

ברוריה אליעז: כן.

זהבה הראל: יאללה.

אלעד ארזי: כן? טוב, חברים, יאללה, ואנחנו נסכם.

ברוריה אליעז: לילה טוב.

אלעד ארזי: תודה לכולם, אני סוגר את הישיבה, הישיבה הבאה, תודה.

ריכוז החלטות:

הצבעה	תיאור החלטה	#
אושר פה אחד	המליאה מאשרת פה אחד את פרוטוקול הישיבה מן המניין 8-2025.	1
אושר פה אחד	המליאה מאשרת פה אחד את פרוטוקולים החלטות המועצה באמצעות וואטסאפ מיום 14.8.25 ומיום 20.8.25.	2
אושר פה אחד	המליאה אישרה פה אחד על הגדלת תב"ר 373 מדרכות ב-40,000 ש"ח במימון קרן לעבודות פיתוח. התקציב המקורי 500,000 ש"ח ק.ע.פ. לאחר ההגדלה, התקציב יעודכן ל-540,000 ש"ח.	3
אושר פה אחד	המליאה אישרה פה אחד את פתיחת תב"ר 455 - סימון כבישים והתקני בטיחות 2024 על סך 86,281 ש"ח. 60,397 ש"ח מימון משרד התחבורה ו-25,884 ש"ח מימון קרן לעבודות פיתוח.	4
אושר פה אחד	המליאה אישרה פה אחד את המשך תפקידה של גב' מירית בן אשר כמחליפת מקומו של יוסי ניסן בוועדת הביקורת עד להחלטת הסיעה על מינויים חדשים בוועדות המועצה במקומו של יוסי ניסן עם צאתו מן המועצה.	5

תום הדיון